

Unita

obrera

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

- **CCOO reclama** al nou Parlament l'aplicació urgent d'un pla de xoc contra l'atur, la precarietat, la pobresa i les desigualtats
- **L'afiliació** de CCOO valida l'Acord interprofessional de Catalunya per activar els convenis col·lectius contra la reforma laboral
- **Gran èxit de participació** en el procés de l'Assemblea sindical oberta de CCOO de Catalunya

Exigim polítiques
al servei de les
persones

OCTUBRE-DESEMBRE 2015

ENTREVISTA 4

Luca Visentini: "Ara el repte és el de trobar una estratègia diferent per recuperar el nostre poder de negociació, el nostre model social i la protecció dels drets laborals i socials dels treballadors/es"

INTERNACIONAL 6

La CES fixa un full de ruta per fer més efectiu el sindicalisme europeu

OCUPACIÓ 8-9

La destrucció de llocs de treball estables es consolida a Catalunya

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 10-11-12

La força dels convenis col·lectius es manté malgrat l'atac de la reforma laboral

L'afiliació de CCOO valida l'Acord interprofessional de Catalunya per activar els convenis col·lectius contra la reforma laboral

SINDICAT 16-17

Gran èxit de participació en el procés de l'Assemblea sindical oberta de CCOO de Catalunya

DONA 18

Gran mobilització social i ciutadana contra les violències masclistes

1a FORÇA SINDICAL 20

CCOO torna a guanyar les eleccions sindicals a Catalunya i amplia la seva representativitat

SECTOR 25

El cas VW, una mala dreuera cap a la necessària transformació tecnològica del sector de l'automòbil

TERRITORI 26

Índex de Tàrrega tornarà a produir ben aviat

SECTOR 27

Tanquem el comerç els diumenges d'estiu

editorial

Molts reptes laborals i socials

Amb les eleccions del 20 de desembre hem tancat el cicle electoral que s'inicià el mes de maig amb les eleccions municipals, va seguir amb les eleccions al Parlament de Catalunya i ha finalitzat amb les eleccions generals.

Un final de cicle polític caracteritzat per una crisi econòmica i unes polítiques d'austeritat, de desregulació laboral, de retallades i privatitzacions que han provocat l'augment de les desigualtats, la pobresa i la precarietat del món laboral.

La reforma laboral, les retallades i les privatitzacions de serveis públics, la devaluació salarial i la precarització del treball, el retrocés en drets i llibertats democràtiques han portat com a conseqüència que l'atur, la pobresa, fins i tot tenint feina, i l'augment de la bretxa entre rics i pobres siguin la demostració que la recuperació econòmica és més lenta del que ens volen fer creure i no arriba a la majoria de la gent.

Necessitem que el proper cicle polític posi al centre de l'acció les persones i les seves necessitats. Anul·lar els efectes de la reforma laboral, implementar un pla de xoc contra l'atur, en especial el juvenil, combatre la precarietat laboral i el frau en la contractació, reforçar el paper dels serveis públics, incentivar la creació d'ocupació de qualitat i d'un nou patró de creixement, fer actuacions específiques contra les discriminacions i disminuir la bretxa salarial, crear una renda garantida per a qui no té recursos econòmics, fer un pla de xoc per evitar la pobresa i l'exclusió social. Aquestes són algunes de les línies d'actuació que són prioritàries en aquest proper període.

I com no ens cansem de repetir, hi ha recursos econòmics, però estan en mans d'uns pocs. Cal una reforma fiscal que faci que les grans empreses i les grans fortunes paguin el que els toca i un pla de xoc per perseguir el frau, l'evasió, l'elusió fiscal i l'economia submergida.

CCOO serem bel·ligerants a reclamar que hi hagi un canvi real de polítiques per combatre l'atur, la precarietat, la pobresa i les desigualtats. ■ **Dolors Llobet**

CCOO reclama al nou Parlament l'aplicació urgent d'un pla de xoc contra l'atur, la precarietat, la pobresa i les desigualtats

CCOO ha instat el Parlament que repregui amb rapidesa l'acció legislativa que doni resposta als problemes de la gent

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya, màxim òrgan de direcció del sindicat entre congressos, va aprovar reclamar al nou Parlament, sorgit de les eleccions del 27 de setembre, l'aplicació urgent d'un pla de xoc contra l'atur, la precarietat, la pobresa i les desigualtats.

Aquest pla de xoc ha de donar resposta urgent a la situació d'emergència social que viu la majoria de la ciutadania catalana i que no pot esperar. CCOO vol participar amb les seves propostes en la construcció d'una Catalunya social cohesionada.

CCOO ha instat el Parlament que repregui amb rapidesa l'acció legislativa que doni resposta als problemes de la gent. En aquest sentit, el sindicat reclama al nou Parlament allò que estava pendent abans de la seva dissolució, molt especialment la tramitació urgent de la renda garantida de ciutadania.

Propostes per a una Catalunya social

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya ha fet arribar de nou les demandes per a una Catalunya social al conjunt de forces parlamentàries perquè s'avanci en l'establiment d'un pla de xoc que prevegi accions de govern i mesures per a la recuperació econòmica i la creació d'ocupació, el paper dels serveis públics com a generadors d'ocupació i garants de la cohesió social, polítiques industrials actives, la qualitat de l'ocupació i el marc català de relacions laborals, així com la lluita contra la pobresa i la desigualtat,

contra la precarietat laboral i de vida, etc. El document de propostes per una Catalunya social va ser presentat pel sindicat abans de les eleccions del 27 de setembre i s'hi recollien 17 punts que es consideraven la base fonamental per apropar Catalunya a l'Europa del benestar, de la qual, lamentablement, ens hem anat allunyant en els darrers anys a causa de les polítiques de retallades socials aplicades pels governs de Catalunya i Espanya. CCOO de Catalunya reclama la redistribució de la riquesa i la lluita decidida contra les desigualtats. Cal un finançament més just amb un concert econòmic solidari que ompli de contingut l'exercici de l'autogovern. Necessitem una fiscalitat equitativa amb la qual pagui més qui més té i més guanya, apropant la pressió fiscal catalana a la mitjana europea. CCOO reclama un nou model productiu capaç de crear ocupació de qualitat i sostenible en temes mediambientals, donant, per exemple, una nova orientació més sostenible i estable a sectors com la construcció o el turisme. Per descomptat, cal un pacte nacional per a la indústria, que ha de ser un motor essencial de l'economia catalana i un generador de llocs de treball. Cal ampliar el paper de l'Institut Català de Finances perquè sigui un autèntic instrument al servei de les polítiques de reindustrialització del país. Hem de construir una societat articulada al voltant

del treball digne, amb salaris suficients i ocupació estable i amb drets, on la plena ocupació segueixi sent un objectiu irrenunciable. Cal establir salaris dignes i recuperar el poder adquisitiu, augmentant el salari mínim interprofessional fins que arribi a una quantia equivalent al 60% del salari mitjà del país. S'han de revertir les reformes laborals i elaborar un nou Estatut dels treballadors que recuperi drets perduts, els actualitzi i garanteixi la seva tutela efectiva. Hem de combatre la precarietat laboral en l'àmbit de les administracions públiques i cal defensar allò que és públic, revertint les retallades i les privatitzacions per aconseguir uns serveis públics de qualitat. Cal millorar la protecció social i fer efectiva, ja, una renda garantida de ciutadania per a totes les persones sense recursos, renda que ha estat reclamada a través d'una iniciativa legislativa popular. Cal millorar el funcionament i la transparència de les institucions i la neutralitat del paper dels mitjans de comunicació, reforçar la cohesió social i els valors de la laïcitat, promoure l'ús social del català en tots els àmbits i reforçar la democràcia amb el respecte al dret a decidir de la ciutadania sobre el marc institucional i el model social.

CCOO de Catalunya ha alertat del risc que suposa per a la ciutadania la paralització de l'acció d'un parlament i un govern, i cal evitar que s'allargui en el temps. ■

“Ara el repte és el de trobar una estratègia diferent per recuperar el nostre poder de negociació, el nostre model social i la protecció dels drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores”

LUCA VISENTINI

és el secretari general de la CES

Luca Visentini va ser escollit secretari general de la Confederació Europea de Sindicats (CES) el passat 1 d'octubre al congrés de París. Nascut el 1969 a Udine (Itàlia) aporta, tot i la seva edat, una ja llarga experiència sindical.

■ **Ets el secretari general més jove en la història de la CES. Quan i com et vas decidir pel sindicat?**

Em vaig fer sindicalista a la universitat. Representava els estudiants i negociava amb la direcció algunes reformes, també a escala nacional. Em van contactar des dels sindicats i em van preguntar si volia sumar-m'hi. Com que estava compromès amb temes polítics i estudiava filosofia, vaig tenir la impressió, la sensació, que la millor manera de transformar les idees en realitat era anar a la realitat. I la realitat més dura que pots confrontar és la realitat del món del treball. Així que vaig decidir posar a prova les meves idees i vaig veure que la millor manera era des dels sindicats.

■ **Els darrers anys s'ha instal·lat una distància creixent entre sindicats i societat. Com podem canviar la percepció del sindicalisme a escala europea?**

És veritat, especialment als països en els quals la crisi ha afectat els drets laborals, la protecció social, l'ocupació. Ha passat a l'Estat espanyol, però també al meu propi país, Itàlia. Els sindicats han intentat reaccionar i fer front al que passava, però no hi havia condicions per tenir resultats concrets i bloquejar les mesures d'austeritat. Per aquesta raó, hi ha una manca de confiança, perquè no s'han aconseguit solucions concretes, però n'hi ha també una altra: els sindicats no han sabut crear relacions amb noves categories de treballadors i treballadores que han entrat en el mercat laboral, especialment gent amb feines precàries, feines sense protecció. Aquestes feines són totalment diferents de les que teníem en el passat i són el resultat de canvis profunds en el mercat de treball. Aquestes dues qüestions han de marcar la nostra estratègia de futur. Hem de canviar el nostre llenguatge, els nostres missatges, la nostra capacitat per comunicar amb els treballadors i treballadores. Però per canviar el llenguatge s'han de canviar els continguts, les propostes, les accions concretes. Es poden fer promeses, però, si després no hi ha la capacitat d'assolir resultats concrets, res funciona. Per això necessitem negociar polítiques

econòmiques diferents, per assegurar que podem millorar la qualitat dels llocs de treball, la protecció social i els salaris. Però també necessitem posar en marxa estratègies concretes d'organització per aconseguir que els sindicats entrin en contacte amb aquestes noves categories de treballadors i treballadores. És una estratègia complexa.

■ **Una estratègia que toparà amb resistències evidents a escala institucional i política.**

La clau està a coordinar-se millor i tractar que hi hagi més solidaritat, més responsabilitat, més coordinació en comptes de competència interna. Aquest és un problema central. Per fer-hi front necessitem reforçar la cooperació interna a escala econòmica mitjançant polítiques diferents. Perquè el problema no és tan sols de normes o lleis, sinó de polítiques, d'inversió, d'augment salarial, de relacions industrials, de protecció social... Necessitem polítiques comunes, una visió comuna. El segon problema és que no podem tenir recuperació econòmica si no posem al mateix nivell les polítiques macroeconòmiques i les polítiques socials. No podem continuar considerant les polítiques socials com quelcom que "ja vindrà" o que "ve després" de les decisions econòmiques, quelcom que no deixa de ser un pal·liatiu per a les conseqüències de les polítiques econòmiques. L'element social, l'eix social, la di-

mensió social ha de ser part genèrica de l'estratègia econòmica. Hem de repensar el model social europeu i veure com el podem recuperar i millorar en el context de la recuperació.

■ **Això implica assolir una major incidència, un major reconeixement per als sindicats.**

A l'Estat espanyol, però també a altres països, la pressió sobre els sindicats, sobre els interlocutors socials, sobre els treballadors i treballadores, ha sigut tan forta que era impossible bloquejar aquestes polítiques i reformes estructurals errades. Els sindicats espanyols, per exemple, van ser capaços d'arribar a un important acord en el marc dels interlocutors

“Tots els sindicats europeus s’han adonat que l’única via per tenir èxit a l’hora de fer front a aquestes polítiques errades és estar junts i compartir les estratègies”

socials amb tal de protegir el sistema de relacions industrials, i aquest acord va ser desarmat pel Govern. Això vol dir que hi havia una guerra contra les prerrogatives dels interlocutors socials i contra els drets sindicals. En aquell moment, el diàleg social, els salaris, la negociació col·lectiva eren considerats els únics instruments que els governs tenien per fer front a la crisi. Una anàlisi totalment errònia, però que es va imposar. Ara hem de canviar la situació. Hem tingut èxit a l’hora de convèncer les autoritats públiques i l’empresariat que el model era erroni i que en necessitem un de diferent per sortir de la crisi. Ara el repte és el de trobar una estratègia diferent, propostes diferents per recuperar el nostre poder de negociació, el nostre model social, i la protecció dels drets laborals i socials dels treballadors i treballadores.

■ **Per això caldrà que els sindicats europeus actuem realment plegats. La coordinació és suficient o hem de millorar?**

Ho intentem i penso que hem tingut

èxit a tenir un missatge sindical únic a escala europea. També la nostra capacitat de fixar objectius comuns en l'àmbit europeu està millorant. Els missatges que van sortir del congrés de París fa ara unes setmanes van ser molt forts. El repte ara és mirar que aquests missatges es converteixin en realitat. Als diferents països tenim sistemes sindicals molt diferents, però això és democràcia i no podem destruir la democràcia. No podem impulsar un model que sigui únic per a tots. És una qüestió de tenir propostes clares, missatges clars i un enfocament coordinat. El problema no és el de reduir les diferències cap a un model sindical únic. Això és impossible i fins i tot, des del meu punt de vista, seria injust. No hem de simplificar la riquesa que rau en la diversitat de models. El que hem d'evitar és que aquesta diversitat generi conflictes entre sindicats. Això és important. La crisi i les dificultats que hem hagut d'enfrontar han millorat la coordinació entre els sindicats. Tots, fins i tot aquells que tenien una situació més privilegiada, s'han adonat que l'única via per tenir èxit a l'hora de fer front a aquestes polítiques errades és estar junts i compartir les estratègies.

■ **Podem avançar sense compartir estratègies a escala política, sense teixir noves aliances i complicitats? Creus que la “nova política” aporta un nou horitzó?**

El que veig és que no sempre els governs progressistes practiquen polítiques progressistes. D'altra banda, hi ha partits nous que encara s'han de posar a prova, s'han de confrontar amb la realitat, per veure quines són realment les seves propostes quant a drets socials, creixement econòmic, protecció del treball... Per exemple Syriza no va tenir, en el primer Govern, bones relacions amb els interlocutors socials. Però després han canviat la perspectiva, perquè necessiten aliances per fer front a aquest nou programa d'austeritat. Per tant, depèn realment de l'actitud dels polítics a escala individual i dels moviments i partits. No sempre és automàtic que els governs socialdemòcrates estiguin a favor dels sindicats o dels drets socials, perquè també hi ha molts liberals i fins i tot neoliberals entre ells. Basta de fer una ullada al meu propi

país i al seu primer ministre, tot i ser teòricament un socialista. Va passar el mateix amb Tony Blair al Regne Unit i amb Schröder a Alemanya, o amb el govern d'Hollande i Valls a França. D'altra banda, hi ha altres països, com Suècia o la República Txeca o Eslovàquia, on els governs socialdemòcrates tenen en compte els problemes socials. S'ha de veure quina és l'actitud real de cada partit quan té l'oportunitat de decidir.

■ **Finalment, volíem saber la teva anàlisi d'una qüestió que has treballat amb molta intensitat els darrers anys: l'emergència social dels refugiats i refugiades.**

El que sembla clar és que la Comissió està intentant trobar una solució concreta que es basi en més solidaritat, més responsabilitat per part dels estats. D'altra banda, tenim pocs estats que es facin càrrec de la seva responsabilitat. Pel que fa a solucions concretes sabem que hi ha probablement 1 o 2 milions de persones que vindran perquè ja són als campaments. El que cal, per això, és activar un enfocament una mica més ampli, perquè no es tracta ni de mil ni de deu mil ni de cent mil. Estem convençuts que si som capaços de distribuir aquestes persones a tots els estats membres, no tan sols a uns quants, el problema es pot gestionar. 2 milions de persones poden ser absorbits per les societats i pel mercat de treball de 28 països, però no pel de 4 o 5. Per aquesta raó, hem de revisar les regles europees per distribuir les persones immigrants en diferents països. El segon element és que la Comissió ha de facilitar l'accés als diners que estan previstos per donar la benvinguda als refugiats i refugiades en els diferents països i mercats laborals. I el tercer element és que quan vinguin als països els haurem d'integrar en els mercats de treball, assegurant la total igualtat de tractament i evitar qualsevol competència deslleial entre treballadors i treballadores. S'ha de considerar que els migrants paguen per contribucions socials i fiscals el doble del que reben per prestacions. Això vol dir que no és veritat que robin llocs de treball o diners dels estats europeus. Contribueixen al mercat de treball, a la societat i a l'economia. ■ **Ricard Bellera**

La CES fixa un full de ruta per fer més efectiu el sindicalisme europeu

El 13è Congrés de la CES (Confederació Europea de Sindicats) s'ha reunit a París del 29 de setembre al 2 d'octubre amb l'objectiu d'establir prioritats i propostes d'acció per renovar i enfortir el paper de la CES per organitzar i representar els interessos dels treballadors i treballadores europeus.

Avui és a Europa, o potser millor podríem dir al món, on es disputa la sobirania real dels pobles, la que determina condicions de treball i de vida a l'hora d'establir i imposar normes i directrius que alineen les accions i les mesures de govern dels diferents estats. Ha estat evident aquests anys, en què les directrius polítiques neoliberals marcades per la Comissió Europea han determinat la gestió política de la crisi dels diferents governs. Les polítiques d'austeritat, amb l'excusa de sotmetre tota acció de govern al servei del deute, persegueixen desmuntar el model social d'estat del benestar, via retallades pressupostàries, i eliminar drets laborals, via contrareformes laborals. Els resultats ja els coneixem i els estem vivint: són l'empitjorament general de les condicions de treball i de vida arreu, i l'afebliment de la democràcia real.

La CES és conscient de les dificultats del sindicalisme europeu per influir en les polítiques nacionals i de la UE, i per preservar i enfortir el diàleg social, la participació dels treballadors i treballadores, i les relacions laborals, davant l'austeritat i les intervencions neoliberals. Per això, el 13è Congrés de la CES planteja establir les prioritats del sindicalisme europeu per als propers anys i fer que l'acció de la CES sigui més efectiva. Ja no es tracta de reaccionar davant les iniciatives institucionals: el que cal és establir una agenda pròpia de prioritats i accions que responguin a les expectatives i necessitats dels treballadors i treballadores. Les prioritats s'emmarquen en l'impuls a la recuperació econòmica, lligada a la creació d'ocupació de qualitat; el restabliment del diàleg social i la negociació col·lectiva, garantint la participació dels treballadors i treballadores, i la recomposició del model social europeu i els drets dels treballadors i treballadores.

Cal posar fi a l'austeritat i les retallades, amb un canvi d'estratègia a la UE que es basi en: la inversió, la política industrial, el desenvolupament sostenible, els serveis públics de qualitat, unes relacions laborals més fortes amb més democràcia en el lloc de treball i un increment salarial que impulsi la demanda agregada.

Diàleg social i negociació col·lectiva

El diàleg social i la negociació col·lectiva són claus per democratitzar la societat i atendre els interessos dels treballadors i treballadores. Incrementar el salari a través de la negociació col·lectiva, establir salaris mínims obligatoris més elevats i generar millors condicions laborals per a tothom han de configurar una estratègia sindical forta a tot Europa. Cal enfortir les pràctiques de coordinació entre els diferents sindicats nacionals, establint objectius i estàndards comuns en la negociació col·lectiva i en salaris. Hem de reforçar la presència i l'acció sindical a les empreses multinacionals, a través de negociacions transnacionals.

CCOO hem participat en el congrés, com a membre que som de la CES, conscients que és necessària la intervenció sindical global per reforçar l'acció sindical local

El model social europeu s'ha afeblit arreu a partir de les reformes estructurals, les retallades, les privatitzacions i les desregulacions impulsades per la ideologia neoliberal. No podem permetre que els drets socials fonamentals, que els drets de ciutadania i que els drets laborals siguin soccavats per les llibertats econòmiques. Impulsar el progrés social a tots els països comporta lluitar contra el dúmping social, la pobresa i l'exclusió social, i enfortir els drets de treballadors i treballadores i la cohesió.

S'ha debatut i aprovat, també, fer front a les desigualtats de gènere i abordar amb propostes la situació laboral i la participació sindical dels joves. Davant de l'atac als sistemes de pensions es planteja enfortir una estratègia comuna que aposti per la solidaritat intergeneracional i l'envelliment actiu. Actuar amb contundència davant el dúmping i l'explotació relacionada amb la migració i la mobilitat i la lliure circulació de serveis, amb una especial referència a la crisi humanitària a la Mediterrània i als refugiats, reclamant canvis en les polítiques migratòries i d'asil.

El 13è Congrés de la CES acorda treballar per una CES més forta i renovada, que afegeixi valor i força a totes les organitzacions membres de cada país. Enfortir el sindicalisme europeu és clau per incidir i transformar unes polítiques que avui soccaven el model social europeu i provoquen més pobresa, desigualtat i precarietat. ■ **Joan Carles Gallego**

Solidaritat i denúncia davant la crisi de refugiats a la UE

Davant la situació d'emergència que s'ha creat al voltant del flux de refugiats i refugiades que arriben a les fronteres de la Unió Europea (UE), CCOO de Catalunya ha reclamat que hi hagi una resposta que estigui a l'altura del repte humanitari que aquest fet comporta.

Malauradament, fins ara la resposta a la UE ha estat absolutament insuficient i decebedora davant d'una tragèdia humanitària d'aquestes dimensions, i ha posat en evidència la necessitat urgent d'introduir una política d'asil comuna dotada amb els recursos adients. Hem de recordar que aquestes persones fugen de països amb greus conflictes humanitaris a causa de la situació de guerra i violència que pateixen i que posa en risc la seva integritat. Per tant, aquestes persones mereixen i necessiten la protecció internacional reconeguda en els tractats internacionals signats pels països de la UE, entre ells l'Estat espanyol. És per això que és absolutament inacceptable que els estats de la UE es mostrin incapaços d'acollir adequadament i amb condicions dignes els milers de persones en situació de risc i persecució que arriben al seu territori.

D'altra banda, la proposta de la Comissió Europea de reubicar unes 15.000 persones a l'Estat espanyol, entre 3.000 i 5.000 a Catalunya en el decurs dels propers dos anys, exigeix celeritat i complicitat institucional per garantir un màxim de qualitat en l'acolliment. Veiem amb preocupació com l'Estat espanyol ron-seja amb l'aplicació del programa de reassignació de sol·licitants d'asil i intoxica l'opinió pública amb l'espantall de la immigració irregular per no complir les seves obligacions.

Implicació de CCOO

Davant aquesta situació, CCOO de Catalunya s'hi ha implicat activament des del primer moment i ha posat a disposició dels ajuntaments i de la Generalitat els seus recursos materials i humans per poder reforçar els processos d'assessorament i acollida dels refugiats i refugiades que arriben al nostre país.

En aquest sentit, el sindicat participa en el Comitè Operatiu per a l'Acollida de Persones Refugiades a Catalunya, i des de la presència del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) participem en el Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats (SAIER) de l'Ajuntament de Barcelona, especialment pel que fa al suport jurídic a persones sol·licitants d'asil que no obtinguin l'estatus de refugiat. A més, des del sindicat també es treballa per establir d'acords de col·laboració amb entitats de defensa dels drets de les persones refugiades i immigrades, com ara la Fundació ACSAR. Però també en plataformes, com ara Mare Mortuum, de denúncia, incidència política i sensibilització davant de l'abast d'aquesta crisi humanitària. ■ **Carles Bertran**

Campanya de suport a les treballadores domèstiques migrants al Líban

La Fundació Pau i Solidaritat de CCOO està duent a terme, amb el suport de l'Ajuntament de l'Hospitalet i del sindicat libanès FENASOL, un projecte que pretén contribuir a la millora de les condicions de vida i de treball de les treballadores domèstiques migrants al Líban. Aquest col·lectiu és dels més invisibilitzats i explotats, fins a situacions límit que es converteixen en esclavatge, ja que l'ocupador té força i poder no només sobre les condicions de treball, sinó sobre les de la mateixa persona: en poden condicionar els moviments (fins i tot retirar el passaport a l'empleada) i determinar les condicions de vida. Per combatre aquesta situació, és necessari consolidar una organització sindical forta i representativa de les treballadores domèstiques. Per això, a finals d'octubre, una delegació de CCOO de Catalunya, encapçalada pel nostre secretari general, va anar a Beirut per participar en un curs de formació sobre drets sindicals al qual van assistir més de 120 dones, treballadores domèstiques de 10 països. ■ **M. Albarello / G. Saliba**

Primera edició del Premi Arelis Castillo, a la millor iniciativa sindical solidària

El dia 6 d'octubre, en la vetlla del Dia Mundial del Treball Digne, la Fundació Pau i Solidaritat va lliurar el Premi Arelis Castillo, a la millor iniciativa sindical solidària. En aquesta primera ocasió

el jurat va escollir el projecte de suport a la mobilitat dels treballadors i de les dones dels campaments sahrauís, de la Secció Sindical d'AENA. D'aquest projecte es va destacar, especialment, el seu focus en l'apoderament de les dones i en la creació de llocs de treball i de formació per a joves. El segon premi es va lliurar al grup de professors solidaris organitzat pel responsable de cooperació de la Unió Intercomarcal de Girona. El primer premi va consistir en una escultura de marbre feta pel reconegut artista de Sant Boi, Manuel Morales Espinosa. ■ **Michela Albarello**

La destrucció de llocs de treball estables es consolida a Catalunya

L'Enquesta de població activa (EPA) del tercer trimestre del 2015 posa de manifest que la reducció de l'atur al nostre país es basa, principalment, en l'augment de la contractació de tipus temporal i la destrucció de llocs de treball indefinits.

Els resultats d'aquesta EPA indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya s'ha reduït en un 9,17% en relació amb el trimestre anterior. Això vol dir que hi ha 66.600 aturats i aturades menys, que deixen un total de 659.600 persones sense feina. A Espanya, la xifra d'aturats el tercer trimestre de l'any ha estat de 4.850.800, amb una taxa d'atur del 21,18%. La taxa d'atur a Catalunya continua sent elevada i se situa en el 17,49%, un 1,61% menys que el trimestre anterior i que el mateix trimestre del 2014. Aquestes dades s'expliquen en bona part per la temporada d'estiu, en què augmenten i són majoria els contractes de tipus temporal.

En relació amb la situació d'ara fa un any, l'atur s'ha reduït en 66.500 persones a Catalunya, xifra que representa una disminució del 9,16%. A Espanya la reducció ha estat més elevada, amb un 10,63% i 576.900 persones aturades menys. Entre el primer trimestre del 2015 i el primer del 2014 a Catalunya, la reducció de l'atur va ser de 82.200, 5.700 menys que en l'actual.

D'aquesta manera veiem com es manté la xifra insostenible de 659.600 persones desocupades i que la reducció de l'atur és insuficient, ja que encara som molt lluny de recuperar les xifres anteriors a la crisi econòmica.

El 58,9% de les persones a l'atur fa més d'un any que busquen feina. Les possibilitats de tornar al mercat de treball com més temps passen sense feina

L'activitat a Catalunya es redueix en 30.800 persones respecte del segon trimestre del 2015 i cau en 30.400 respecte del tercer trimestre del 2014, xifra que suposa una disminució del 0,81% i del 0,80%, respectivament. La caiguda de l'activitat en relació amb l'any anterior evidencia que el desànim continua present en el nostre mercat de treball.

Pel que fa a les dades de població ocupada, podem dir que per a aquest tercer trimestre del 2015 l'ocupació ha crescut a Catalunya en 35.800 persones respecte del trimestre anterior, fet que suposa un 1,16%. Si comparem aquestes xifres amb les d'ara fa un any, l'ocupació només ha crescut en 36.1000 persones, l'1,17%. La taxa d'ocupació per al tercer trimestre del 2015 és del 51,33% a Catalunya, xifra que representa 0,60 punts percentuals més que el trimestre anterior i 0,68 punts percentuals més que l'any 2014.

Per CCOO de Catalunya la creació d'ocupació és insuficient per poder donar resposta a les 659.600 persones sense feina que hi ha actualment a casa nostra.

L'anàlisi per províncies ens mostra com a Tarragona hi ha, de nou, la taxa d'atur més elevada, amb un 20,55%. La segueix Girona, amb un 18,05%, i Barcelona, amb un 17,24%. Lleida, la darrera demarcació, a molta distància de la resta de províncies, se situa en un 14,04%.

Pel que fa a la contractació, el tercer trimestre del 2015, el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit es redueix en 1.000 persones en relació amb el segon trimestre del 2015, mentre que les persones amb contracte temporal augmenten en 32.800, fet que demostra que la nova ocupació assalariada és temporal. Si comparem aquestes xifres amb les d'ara fa un any, veiem que s'han destruït 23.000 contractes indefinits.

"Feines d'estiu"

La precarietat laboral continua creixent i en això es basa la reducció de l'atur d'aquest trimestre. Les dades mostren que s'han fet molts més contractes temporals per cobrir les "feines d'estiu" i això posa de manifest quina és l'aposta de les empreses com a model de producció. Per CCOO de Catalunya, no hi haurà recuperació econòmica ni del mercat de treball mentre no millorin la quantitat i la qualitat de la contractació.

Un altre dels punts conflictius que mostra l'EPA és el manteniment de l'atur de llarga durada. El 58,9% de les persones a l'atur fa més d'un any que busquen feina. D'aquests, 113.100 fa entre un any i dos anys que en busquen, i 275.600 fa més de dos anys

L'atur baixa per l'augment de la contractació temporal i precària

Davant aquest escenari, CCOO de Catalunya exigeix una resposta ferma davant la creixent desprotecció que pateixen les persones a l'atur de llarga durada. La renda garantida de ciutadania ha d'assegurar ingressos mínims a les persones sense feina ni recursos.

El sindicat demana als poders públics i a les empreses que apostin per la qualitat de la producció i l'ocupació com a motor de creixement i recuperació econòmica. Volem que redueixin la precarietat laboral dels nous llocs de treball que es creïn i que no els basin en la contractació temporal. A més, també demanem més inversió i polítiques públiques que fomentin l'activitat econòmica i la generació d'ocupació de qualitat. ■

que en busquen. L'atur s'ha tornat crònic per a molta d'aquesta gent i això fa que estiguin desprotegits econòmicament, però també els redueix les possibilitats de tornar al mercat de treball com més temps passen sense feina.

Antònia Pascual substitueix Cristina Faciabén al capdavant de la Secretaria de Socioeconomia

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya ha escollit Antònia Pascual com a nova secretària de Socioeconomia en substitució de Cristina Faciabén, que ha estat nomenada Secretària d'Internacional i Cooperació de la Confederació de CCOO d'Espanya.

L'Antònia va néixer a Barcelona el 1955, al si d'una família vinguda d'Andalusia, fugint de la persecució dels franquistes i de la fam. Va estudiar comerç mercantil i als 17 anys va començar a treballar en una empresa de confecció, a Barcelona. És afiliada de CCOO des de l'any 1977. Ha estat membre de la direcció del Sindicat del Tèxtil de Barcelona en els primers anys, i l'any 1986 va ser elegida secretària d'Organització de la Federació Tèxtil-Pell fins a l'any 1994.

Aquell any es va fer la fusió amb la Federació de Químiques, de la qual va sorgir FITEQA i on va ser elegida secretària d'Organització, càrrec que va exercir fins a l'any 1996. En aquell moment va passar a ser la responsable de Formació Ocupacional i Continua a la Secretaria d'Ocupació i Formació, anys en què va fer el Màster en Formació, expert europeu, per la UPC. L'any 2008 va rebre la Medalla President Macià, al mèrit al treball, a proposta de CCOO. En els darrers anys també ha estat responsable de polítiques Actives i Formació Professional. ■

Infoatur fa balanç

CCOO
INFO
A
T
U
R

Vam posar en marxa el servei Infoatur l'any 2014. Actualment tenim una xarxa de 20 oficines, que al llarg de l'any 2015 han atès prop de 1.000 persones. El retorn que tenim per part de les persones usuàries és molt positiu, malgrat que la demanda de consultes ha estat per sota del que havíem previst. Creiem que això és degut al fet que el que podem oferir és informació i derivació, però no solucions immediates per a situacions que —en la major part dels casos— són molt punyents. Estem provant diferents formes per donar a conèixer aquest servei a les persones afiliades sense feina i els resultats són engrescadors.

Pel que fa a les persones usuàries, el 54% són afiliades a CCOO, i el 60%, homes. Un terç de les vistes les originen consultes per prestacions, un altre terç tenen a veure amb el suport per a la recerca de feina, una sisena part ens demanen informació sobre formació i l'altra sisena part són veritables problemes de pobresa. Infoatur és l'instrument amb què CCOO se solidaritza amb la nostra gent sense feina i on copsem cada dia com nés de lluny la "recuperació" per a la gent treballadora. ■ **Llorenç Serrano**

La força dels convenis col·lectius es manté malgrat l'atac de la reforma laboral

Hi ha majoria d'inaplicacions de conveni a empreses on la presència sindical és més reduïda o inexistent

CCOO de Catalunya ha elaborat dos informes que analitzen la situació de la negociació col·lectiva a Catalunya i, especialment, les dificultats que suposen les inaplicacions de convenis col·lectius.

El primer informe, "Balanz negociació col·lectiva 2013-2014 i 2014-2015. Previsió negociació col·lectiva 2015-2016", analitza la distribució de persones assalariades cobertes per conveni col·lectiu. A Catalunya, 376.500 persones treballen en el sector públic, i 2.172.100 persones, en el sector privat, el 88% de les quals tenen conveni sectorial i el 12% restant, conveni d'empresa.

L'any 2014 a Catalunya s'han registrat 366 convenis per a 915.557 treballadors i treballadores. Són 158 menys respecte de l'any anterior, que afectaven 1.123.631 persones, tant d'empresa com sectorials. L'increment salarial mitjà en els convenis sectorials el 2014 passa del 0,66% del 2013 al 0,74% del 2014; en canvi, en els convenis d'empresa la variació salarial mitjana passa del 0,44% del 2013 al 0,43% del 2014, cosa que implica una lleugera pèrdua de poder adquisitiu.

Fins a l'agost del 2015, el nombre de convenis col·lectius registrats a Catalunya ha estat de 167 per a 975.051 treballadors i treballadores. D'ells, 121 són d'empresa i 46, sectorials. Les pitjors dades d'incrementos salarials mitjans a Catalunya pertanyen a l'àmbit territorial de Barcelona, on queden afectats el 26% dels treballadors i treballadores; la resta de demarcacions es troben a prop

de l'objectiu recomanat en el III Acuerdo para el Empleo y la Negociación Colectiva (AENC).

Pel que fa a la situació de la negociació col·lectiva, a finals del 2014 es van denunciar 48 convenis col·lectius sectorials. A dia 9 d'octubre del 2015 s'havia aconseguit acord en 9 convenis, amb la qual cosa en queden 39 de pendents, 23 dels quals no tenen en el seu articulat cap clàusula d'ultraactivitat indefinida. Pel que fa als convenis que finalitzen vigència el 31 de desembre del 2015, es podrien denunciar 137 convenis col·lectius sectorials, que afectarien 920.687 persones, i, a causa de la reforma laboral del 2012 i dels conflictes d'ultraactivitat, ens trobem amb un nombre de convenis que finalitzen ara molt superior al d'anys anteriors. A tall d'exemple, un d'aquests és el conveni de les indústries siderometal·lúrgiques de les províncies de Barcelona, Girona i Tarragona, que aplega 281.500 treballadors i treballadores.

Inaplicacions de conveni

El segon informe ha estudiat les inaplicacions de conveni. Val a dir que les reformes laborals dels governs del PSOE i del PP atorguen a les empreses grans facilitats per sol·licitar inaplicacions per una via ràpida i efectiva, especialment per l'ampliació de matèries que poden ser objecte d'inaplicació salarial i per la flexibilització causal.

Amb tot, en general, les inaplicacions de conveni són utilitzades com a element excepcional dins de les empreses, tant

a escala estatal com a Catalunya, i els acords són la majoria.

Fins a l'agost del 2015, les inaplicacions de conveni acordades a Catalunya representen l'11,32% de les registrades al conjunt de l'Estat. Aquí hi ha hagut 120 expedients que afectaven 4.082 treballadors i treballadores del total de 2.172.100 persones assalariades a Catalunya.

Pel que fa a les condicions de treball inaplicades, la immensa majoria es relaciona amb la quantia salarial

De fet, considerant el total de les persones que es poden veure afectades per inaplicació de conveni a Catalunya, només el 0,19% se n'han vist afectades, cosa que demostra que la incidència d'aquest tipus de flexibilitat interna és poc utilitzada per les empreses. En comparació amb etapes anteriors, observem una certa reducció de casos d'inaplicacions.

Per sectors productius, destacarem que entre gener i agost d'enguany es concentren més expedients en l'àmbit dels serveis (finances, oficines, comerç, hostaleria, turisme...), seguit pel de la indústria i la construcció.

Pel que fa a les condicions de treball inaplicades, la immensa majoria es rela-

ciona amb la quantia salarial. A molta distància hi ha el sistema de remuneració i, després, la jornada de treball.

Hi ha majoria d'inaplicacions a empreses sense representació legal dels treballadors i treballadores. CCOO critica les dificultats per analitzar els expedients, bé per la manca de garanties legals o bé per la impossibilitat de fer-ne un seguiment rigorós per detectar frau en acords amb comissions ad hoc.

La pràctica totalitat d'expedients es produeixen en empreses petites, d'entre 1 i 30 treballadors i treballadores, i, ocasionalment, en centres d'entre 31 i 750 empleats i empleades; no hi ha inaplicacions en empreses més grans. Això permet fer una constatació interessant: es donen més inaplicacions a empreses molt petites, on la presència de CCOO i altres sindicats és més reduïda.

Finalment, les dades mostren com la zona de Barcelona, seguida per Tarragona, acapara major nombre d'expedients registrats.

Per CCOO, és clar que la negociació col·lectiva esdevé un element importantíssim de protecció dels drets i de les condicions laborals de les plantilles. Si bé els expedients han anat reduint-se progressivament als darrers temps, el sindicat defensa la necessitat de la lluita organitzada, com ho demostra el fet que allà on la participació sindical és més significativa les inaplicacions de conveni baixen, fet que beneficia el conjunt dels treballadors i treballadores. ■

Sectors en conflicte

Els darrers mesos s'han produït una sèrie de conflictes en sectors que lluiten per no perdre els seus convenis col·lectius. És el cas de les negociacions del Conveni de vins escumosos i caves de Catalunya, bloquejades per l'actitud immobilista de les patronals, que retallen drets socials i condicions laborals. La Federació Agroalimentària de CCOO va donar suport a les accions dels treballadors coincidint amb la celebració del Cavatast a principis d'octubre a Sant Sadurn d'Anoia.

Un altre exemple és el Conveni col·lectiu de pastisseria, brioixeria i confiteria de la província de Barcelona, congelat des de fa tres anys. Aquí, CCOO ha anunciat mobilitzacions contra les retallades de drets de la patronal, que ha proposat un augment salarial que és un insult per als treballadors i treballadores del sector. A l'assemblea que es va fer el 21 d'octubre a la seu de CCOO a Barcelona es va aprovar preparar un calendari de protestes si la negociació no aconseguia un conveni digne.

També denunciem que en el sector de transitaris i agents de duanes hi ha falta de voluntat negociadora de les patronals. Amb l'excusa de la crisi volen fer desaparèixer el complement d'antiguitat i aplicar reduccions de costos perquè les empreses siguin més competitives. En resposta, es van organitzar concentracions de protesta per evitar la pèrdua de massa salarial.

Més situació de conflicte s'ha donat entre els operaris de manteniment de la xarxa elèctrica; aquí fa temps que CCOO reivindica millores en les condicions laborals, especialment en matèria de seguretat. De la mateixa manera, recentment hi ha hagut concentracions en defensa del conveni col·lectiu de caixes d'estalvis, per mantenir l'ocupació, i no es descarta una gran vaga si la posició de la patronal continua igual. D'altra banda, referirem que CCOO no ha signat el II Conveni d'hostaleria per a la província de Lleida, perquè entén que suposa una pèrdua de drets i un retrocés en les condicions de treball actuals. Finalment, val la pena destacar que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha donat la raó a les parts signants del VI Conveni del PAS laboral de les universitats públiques catalanes contra la denúncia interposada per la Generalitat, que volia incloure al text les retallades. ■

L'afiliació de CCOO valida l'Acord interprofessional de Catalunya per activar els convenis col·lectius contra la reforma laboral

En el moment de tancar aquest número de la *Lluita Obrera*, CCOO de Catalunya havia sotmès a consulta de l'afiliació l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC), negociat per patronals i sindicats. Aquest acord, validat majoritàriament per l'afiliació del sindicat, pretén desenvolupar el marc català de relacions sociolaborals, potenciant l'articulació de la negociació col·lectiva a Catalunya, i impulsar instruments i iniciatives per a una millor regulació de les relacions laborals mitjançant la negociació i l'acord. El gran objectiu de l'AIC és disposar d'un instrument estratègic per fer front a la reforma laboral i, en especial, per combatre els intents d'afeblir la negociació col·lectiva, evitant el bloqueig i la pèrdua de vigència dels convenis, i per introduir límits a la unilateralitat que la reforma atorga a l'empresariat en determinats aspectes, en especial inaplicacions, flexibilitat i lliure disponibilitat.

El fil conductor de l'acord és recuperar i dignificar les condicions de treball concretes en la negociació col·lectiva, la qualitat del salari i l'ocupació. Davant del discurs dominant, que entén la flexibilitat com la lliure disponibilitat a les necessitats de l'economia i l'empresa, l'AIC contraposa la flexibilitat negociada, per preservar els drets de les persones, respecte a l'organització del temps de treball, les mobilitats funcionals, geogràfiques o de modificació de les condicions de treball. L'AIC promou que la flexibilitat interna, quan està justificada, sigui el mecanisme que prevalgui per evitar els ajustos de plantilla i els acomiadaments. S'incorpora al text de l'acord l'extensió de la igualtat de gènere i els elements relatius a l'orientació sexual de les persones; les garanties en els processos de subcontractació i en els processos de contractació pública; la participació de les persones treballadores en els beneficis dels processos d'innovació; la intervenció sindical en la responsabilitat social de les empreses, per protegir drets de les persones treba-

Moment de la signatura de l'Acord

lladores també més enllà de les nostres fronteres; la introducció del dret a la formació professional, i l'acreditació i la instància per abordar de forma integral un acord social per a la formació professional a Catalunya, etc.

L'AIC aposta per convenis amplis en l'àmbit de Catalunya i per evitar la dispersió i l'esmicolament que devalua les condicions de treball. Per mantenir la ultraactivitat i per evitar la pèrdua del conveni es vol garantir la negociació de la continuïtat o la mediació en casos de bloqueig. S'estableix, també, la necessitat de justificació i informació suficient que permeti intervenir davant d'inaplicacions de conveni injustificades. Es planteja disposar d'observatoris de conjuntura econòmica que permetin conèixer de la forma més objectiva possible la realitat econòmica dels sectors d'activitat i disputar així els arguments econòmics de l'empresariat en la negociació. Introdueix elements per a la participació sindical en l'adopció de decisions de subcontractació i per regular la subrogació en la successió de contractes o subcontractes, així com la coordinació de la prevenció de riscos laborals entre diferents empreses.

Recuperació del poder adquisitiu

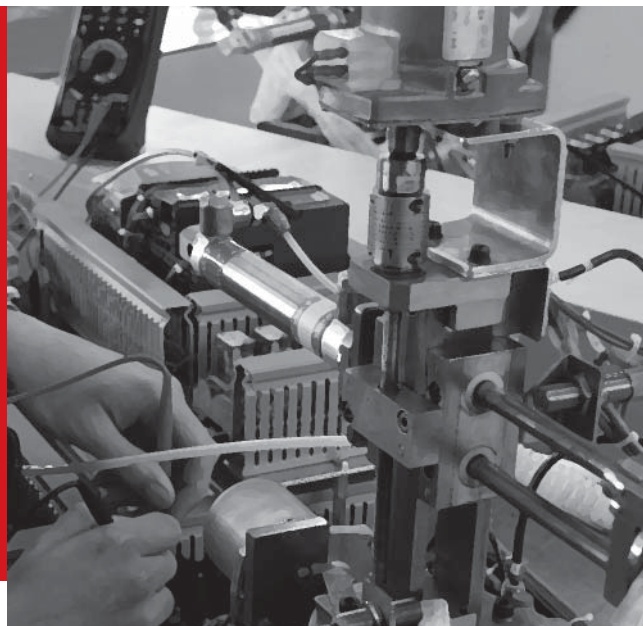
Els convenis han de fer possible la recuperació del poder adquisitiu, tenint en compte la diversitat i les possibilitats de sectors econòmics d'activitat i empreses.

Es planteja, altra vegada, la necessitat de regular en conveni els criteris per establir, de forma negociada i amb garanties, salaris variables i per objectius. Una novetat important és regular la participació de les persones treballadores, mitjançant retribució o compensació, en els beneficis derivats de les millores i les innovacions que aportin als processos de treball. Com a novetat important, s'orienten els convenis a analitzar i adoptar mesures per a l'eradicació dels factors que determinen la bretxa salarial i la desigualtat retributiva entre dones i homes, així com a incloure mesures concretes antidiscriminatòries, tant en relació amb l'enquadrament i la classificació professional com amb els criteris retributius poc transparents o amb efectes discriminatoris.

El document acordat i sotmès a consulta és un potent instrument que permet als negociadors dels convenis limitar alguns aspectes regressius de la reforma laboral, en especial la pèrdua de la ultraactivitat i la limitació de la unilateralitat empresarial en inaplicacions i flexibilitat. En tot cas, l'AIC no soluciona els problemes de fons que ens trobarem en els diferents convenis que s'han de negociar; dependrà de la força amb què comptin els negociadors, és a dir, l'afiliació, la representativitat i la capacitat de gestionar el conflicte i la negociació que les orientacions de l'AIC es plasmin amb major o menor concreció. ■

Joan Carles Gallego

CCOO de Catalunya comprova a Euskadi els beneficis de la FP dual

El model de FP dual té com a base el consens entre tots els agents que hi intervenen. S'aplica per a títols de FP i a certificats de professionalitat, i les persones aprenen treballant

El passat mes d'octubre, una representació de CCOO de Catalunya i PIMEC (Petita i Mitjana Empresa de Catalunya) es va desplaçar a Bilbao i Elgoibar amb l'objectiu de conèixer detalladament el model de formació professional dual al País Basc i la participació de les pimes, així com l'opinió dels diferents agents implicats en el seu desenvolupament.

CCOO d'Euskadi ens va explicar com participen en el model. Posteriorment, el viceconseller de Formació Professional del País Basc també ens va explicar el model i que, per a l'any 2020, tenen l'objectiu que el 60% dels joves facin FP dual. També vam tenir una reunió amb CONFEBASK, on ens van explicar la seva experiència.

El model de FP dual té com a base el consens entre tots els agents que hi intervenen. S'aplica per a títols de FP i a certificats de professionalitat, i les persones aprenen treballant. La demanda d'una empresa es valora i dona resposta a curt termini. La implantació a Euskadi s'ha fet de forma progressiva i compten amb totes les persones joves que poden fer FP dual en aquest territori, sobretot en el sector industrial. El grau de satisfacció de l'alumnat és molt elevat i també el de les empreses, i ara s'estan buscant incentius fiscals per a aquelles que participen en la FP dual. Actualment, al País Basc hi ha 22 centres integrats públics que hi participen i fins a 150 centres que treballen en xarxa. L'Administració posa recursos als centres per fer l'adaptació necessària i la representació legal dels treballadors i les treballadores hi participa activament.

En aquest model, la figura del tutor o tutora de centre és clau. Se'ls allibera totalment o parcialment de la seva tasca habitual, utilitzant el conjunt d'hores com a bossa per adaptar-se segons les necessitats del centre. Per a la innovació compten amb l'Institut Basc del Coneixement i hi participen tant els centres de formació professional inicial com els de formació per a l'ocupació. Realitzen processos de reconeixement i acreditació de competències i estan flexibilitzant els requisits perquè estiguin oberts tot l'any. Malgrat els elements positius del model basc, l'orientació és encara un punt feble del sistema.

Els programes establerts són tres. El Programa de formació professional dual amb contracte laboral d'un any mínim (el de formació i aprenentatge, per al 80% de l'alumnat), un any de formació al centre més dos anys a l'empresa, 1.630 hores educatives més especialització a l'empresa. Inclou també formació transversal i específica del sector. Es tenen en compte les necessitats del sector i l'evolució de l'activitat. El contracte s'aplica a tothom fins als 30 anys. Per als de més edat, s'apliquen beques que són de la mateixa quantia que el contracte i la paga de l'empresa. També compten amb el Programa de formació en alternança i l'anomenat Model combinat.

Exemple sobre el terreny

La trobada a Euskadi va incloure una visita a l'Institut Màquina Herramienta (IMH) d'Elgoibar, acompanyats del coordinador de FP dual. Vam poder veure alumnat en el procés d'aprenentatge i treballant, amb els corresponents tutors. Ens van explicar el procés de la posada en marxa de l'IMH i els projectes que tenen actualment, un d'ells és una enginyeria en innovació de processos i productes, en sistema dual. Tenen un alt nivell d'inserció a les pimes. El curs 2015-2016 tenen prevista la participació de 71 centres, 718 alumnes i 473 empreses. Les famílies professionals amb major incidència són electricitat i electrònica, i fabricació mecànica i instal·lació i manteniment. La contractació de l'alumnat està per sobre del 80% i cal destacar que el 90% dels alumnes han finalitzat la FP dual. D'aquests, més del 90% estan molt satisfets amb els resultats i la seva experiència en el sistema dual. ■ **Antònia Pascual**

Segueix a bon ritme la recollida de signatures per a la ILP per a una prestació d'ingressos mínims

Com anunciàvem en la passada *Lluita Obrera*, des de CCOO estem impulsant a tot l'Estat una iniciativa legislativa popular per a una prestació d'ingressos mínims per fer front a la situació de pobresa que pateixen més de 2 milions de persones a tot l'Estat espanyol i més de 266.000 sols a Catalunya.

Per recollir les 500.000 signatures necessàries per tramitar aquesta ILP al Congrés la gent de CCOO de Catalunya, mitjançant la campanya "Rescatar les persones, combatre les desigualtats", estem recollint signatures als centres de treball o als nostres locals, entre altres espais.

Recordem que aquesta és una prestació que ha d'assegurar uns recursos mínims per atendre les necessitats essencials de les persones beneficiàries i els seus familiars a càrrec. La seva quantitat seria del 80% de l'IPREM, incrementable per cada menor o familiar a càrrec.

És una prestació que ha d'assegurar uns recursos mínims per atendre les necessitats essencials de les persones beneficiàries

Es tractaria d'una prestació de drets subjectiva emmarcada en el nivell no contributiu de la Seguretat Social, finançada via impostos i mitjançant els pressupostos generals de l'Estat.

Aquesta prestació seria complementària a la renda garantida de ciutadania, que seguim reclamant a Catalunya i per a la qual es va fer una ILP que va recollir 120.000 signatures a Catalunya (70.000 més de les

exigides) i que encara està pendent de ser aprovada al Parlament de Catalunya.

En cas de ser aprovades les dues prestacions, les persones beneficiàries rebrien la renda garantida, que seria la prestació de major quantitat, però l'Estat pagaria la part de prestació d'ingressos mínims, la diferència de la qual seria assumida per la Generalitat.

És per aquest motiu que també a Catalunya cal recollir signatures massivament i exigir als governs català i espanyol que assumeixin la seva responsabilitat i la seva competència en matèria de protecció social i econòmica de les persones sense ingressos.

Fins al moment de tancar aquest número, el final de termini per recollir signatures era fins a finals de novembre, tot i que es preveu, gairebé amb tota seguretat, una prorroga en el termini de recollida, que l'ampliarà aproximadament fins a finals del 2015. ■

Compromís de CCOO amb el treball digne en la Jornada Mundial del 7 d'octubre

Com cada 7 d'octubre des de l'any 2008 se celebra, a proposta de la Confederació Sindical Internacional (CSI), la Jornada Mundial pel Treball Digne. Enguany, van realitzar una concentració de delegats i delegades a la plaça d'Antonio López de Barcelona per reivindicar un treball digne i el ple respecte als drets dels treballadors i treballadores arreu del món.

Amb aquesta concentració es va denunciar l'elogi a la figura de López, primer marquès de Comillas, que es va enriquir amb el tràfic d'esclaus. Es va aprofitar per reclamar a l'Ajuntament de la ciutat l'eliminació de l'estàtua de l'esclavista i el canvi de nom de la plaça amb la proposta de plaça de Rana Plaza, el lloc de Bangladesh on l'any 2013, arran de l'esfondrament d'un edifici d'una empresa tèxtil van morir 1.127 treballadors i treballadores i on en van resultar ferits més de 2.400.

En aquest marc, es va llegir un manifest en què els sindicats exigim el compromís de les administracions públiques de lluitar per la dignitat en el treball, que el treball digne sigui una realitat al món, però també a casa nostra i que sigui prioritari

en l'agenda política a tots els nivells, amb una legislació que el preservi i l'impulsi.

Pobresa zero

Cal destacar també la participació de CCOO de Catalunya en els actes organitzats per la plataforma Pobresa Zero al voltant del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, que el passat dia 16 d'octubre va fer una acció davant del Parlament de Catalunya per demanar als nous diputats i diputades que posin a l'agenda d'aquesta legislatura la lluita contra les desigualtats. ■

Els sindicats proposen que l'actual plaça d'Antonio López passi a dir-se plaça de Rana Plaza

CCOO té clares les causes de l'augment de la sinistralitat laboral

Hi ha una relació directa entre la precarietat i l'augment dels accidents de treball

Segons dades oficials, el darrer any a Catalunya s'han produït un total de 80.941 accidents de treball que han estat baixa mèdica. Això significa un 6,51% més en relació amb l'any anterior. D'aquest total, sabem que 514 han estat greus, és a dir, un 4,13% més que l'any anterior, i, en el cas dels mortals, s'han incrementat un 40%, que correspon a 73 accidents mortals a Catalunya notificats pels empresaris i empresàries, en aquest any. (Font: Observatori d'Empresa i Ocupació 25/10/2015).

20 anys després de la publicació de la Llei de prevenció de riscos laborals, aquestes xifres són altament preocupants i confirmen la denúncia sistemàtica que des de CCOO hem fet a les empreses i al conjunt de la societat sobre l'augment de la sinistralitat laboral i, en particular, de la sinistralitat laboral mortal.

Explicar la pujada de la sinistralitat d'aquest darrer any en relació amb el repunt econòmic que ens anuncia el Govern actual és del tot erroni: si comparem dades mesurades en l'índex d'incidència (nombre d'accidents per cada 100.000 treballadors i treballadores ocupats), veiem que l'índex

de sinistralitat ha crescut molt més que l'índex de creació d'ocupació (en nombre de persones ocupades, però no en relació amb el nombre d'hores treballades, perquè ha augmentat el temps parcial).

Llavors, quines en són les causes? Per a CCOO, la primera causa és la retallada de drets amb canvis legislatius imposats que empitjoren les condicions de treball.

Les successives reformes laborals del Govern —que han retallat drets, augmentat la precarietat i el deteriorament de les condicions de treball, i flexibilitzat les relacions laborals i l'acomodament— i la por de perdre la feina estan tenint un impacte sobre la salut de la població treballadora molt important que es tradueix en més accidents i malalties. Així, la distribució irregular de la jornada laboral, la contractació temporal sense causa i abusiva, l'augment dels ritmes de treball, la legalització de l'acomodament per motius de salut, afegint com a causa "objectiva" haver tingut baixes mèdiques de curta durada en un període de temps curt, entre d'altres, generen riscos laborals, pressió i inseguretat.

Des de fa temps, a les empreses veiem pràctiques abusives amb l'argument de la crisi. Així, denunciem manca d'inversió en prevenció (tant en forma de retallades als contractes amb els serveis de prevenció per fer l'activitat preventiva, com amb la no-posada en marxa d'allò acordat com a millora a l'empresa) i condicions de treball pitjors: maquinària i equips de treball no adequats, manca de manteniment preventiu, no respectar descansos, no avaluar els riscos laborals ni implementar mesures per evitar-los...

Prevenció formal i no real

La segona causa és la prevenció formal i no real, és a dir, la manca d'integració de la prevenció a les empreses.

Veure la prevenció com una obligació afegida és una part del problema. Malauradament no s'entén que la prevenció és un element fonamental per a les persones i per a la competitivitat empresarial. En canvi, els empresaris i empresàries, per complir amb les obligacions legals, fan els papers, papers que pretenen justificar aquesta obligació legal, que els costen diners i que no serveixen per millorar ni canviar les condicions de treball. A més, sense comptar amb la participació real de les persones que més en saben (les que s'exposen cada dia al risc).

No obstant això, sabem que la realitat és més greu del que diuen les dades. Hi ha accidents i malalties que no es declaren i, a mitjà termini, els canvis en el nostre mercat laboral, fonamentalment la precarietat i l'augment de la contractació a temps parcial, seran causa de més sinistralitat, ja que la relació és directa: PRECARIETAT, augment de SINISTRALITAT.

La feblesa del nostre sistema preventiu i la manca de polítiques públiques en salut laboral s'han anat evidenciant sota el paraigua de la crisi. No ens podem permetre esperar que les dades ho facin més evident, perquè la vida de les persones està en joc. Els poders públics han de tornar a situar la prevenció a l'agenda política, i l'empresariat, també, i CCOO ho exigim.

Ja n'hi ha prou de responsabilitzar les persones dels accidents i de no intervenir sobre les veritables causes, que són les condicions de treball i els riscos laborals. ■ **Loly Fernández Carou**

Gran èxit de participació en el procés de l'Assemblea sindical oberta de CCOO de Catalunya

El dissabte 7 de novembre va tenir lloc l'acte final de l'Assemblea sindical oberta, procés de debat de CCOO de Catalunya iniciat el passat mes de maig. L'assemblea es va celebrar al pavelló poliesportiu Marina - Besòs, a Sant Adrià de Besòs, on la direcció del sindicat va assumir l'ordenació de les 25 propostes de debat més votades, organitzades en 5 eixos.

També va tenir lloc una votació a mà alçada per validar tot el procés. El resultat va ser de 1.067 vots a favor, cap vot en contra i 14 abstencions.

L'Assemblea sindical oberta ha demostrat ser un mecanisme de participació obert, dinàmic i àgil, un procés participatiu destinat a millorar la participació, l'organització i l'acció sindical per respondre a les noves realitats del mercat de treball, definir les nostres prioritats laborals i socials, i ser fidels als valors i a l'ètica sindical. I, sobretot, ha fet aquest sindicat més proper a la gent.

Tres fases

L'Assemblea sindical oberta es va organitzar en tres fases. La primera va tenir lloc entre els mesos de maig i setembre, amb una important participació mitjançant enquestes, debats, seminaris, entrevistes i assemblees. Es van realitzar uns 120 actes entre assemblees i debats en els quals han pogut participar unes 3.000 persones: afiliats i afiliades a CCOO, però també aquelles amb les quals, en el nostre treball del dia a dia, coincidim, teixim complicitats i compartim lluites.

L'enquesta va ser emplenada per unes 6.000 persones, un 10% de les quals no eren persones afiliades al nostre sindicat. La segona fase de l'Assemblea sindical oberta va tenir lloc entre els dies 15 i 25

Després de l'Assemblea del 7 de novembre, comença la fase d'aplicació i verificació de les propostes

d'octubre, on unes 9.000 persones van participar votant per seleccionar 25 propostes de les 100 recollides en la primera fase.

De cada un dels 5 eixos, es van escollir 5 propostes, que són les que les persones assistents a l'assemblea del 7 de novembre van decidir, amb el seu vot, amb quina prioritat s'hauran d'aplicar. La direcció del sindicat ha assumit el que finalment es va decidir en l'assemblea.

Però l'assemblea continua. Ara ens trobem en la quarta fase, on s'ha de fer l'aplicació i la verificació de les propostes. Algunes d'aquestes propostes han estat d'aplicació immediata i d'altres enllaçaran amb els processos congressuals, ja que poden comportar canvis programàtics o en els mateixos Estatuts de CCOO de Catalunya.

La gent, la protagonista

L'acte del 7 de novembre es va caracteritzar pel gran protagonisme que va tenir la gent que, dia a dia, construeix el sindicat a l'empresa i en la societat. L'acte va ser presentat de manera molt destacada per les companyes Ruth Bolaños, de CCOO de la Caixa, i per Cristina Rodríguez, del sec-

tor educatiu de CCOO de Lleida. Els eixos van ser presentats per cinc companys i companyes que viuen o han viscut recentment un conflicte en el seu sector o la seva empresa. Es tracta de Pilar Ceprián, del sector de la geriatria i la dependència; de Joan Torredemer, de CatalunyaCaixa; de Carles Mesegué, d'A. J. Ruz; de Paqui González, de Valeo, i de Wilfredo Ruzo, d'eDreams. A l'acte van intervenir Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, qui va estar acompanyat per diferents representants d'empreses i sectors en conflicte, i Dolors Llobet, secretària de Comunicació i Xarxes Socials i portaveu del sindicat, qui va explicar tot el procés de l'Assemblea sindical oberta. Així mateix, a l'acte hi va haver diferents audiovisuals dedicats al 50è aniversari i a la mateixa assemblea, i les salutacions de Luca Visentini, secretari general de la Confederació Europea de Sindicats, i d'Ignacio Fernández Toxo, secretari general de CCOO d'Espanya, que no va poder assistir a l'assemblea perquè coincidia amb la gran marxa a Madrid contra les violències masclistes. ■

Ordenació final de les 25 propostes prioritàries de l'Assemblea sindical oberta

L'ordenació final de les 25 propostes prioritàries de l'Assemblea sindical oberta ha estat la següent:

Eix 1. PARTICIPACIÓ A L'EMPRESA, AL SINDICAT I EN LA SOCIETAT

- Realitzar consultes vinculants abans de la signatura de convenis i acords generals.
- Comunicar i explicar millor els acords de diàleg social que se signen.
- Potenciar les seccions sindicals com a espai de presència sindical a l'empresa i de participació de l'afiliació.
- Utilitzar més les xarxes socials i les aplicacions mòbils per informar, assessorar, participar i convocar mobilitzacions.
- Trobar fórmules de participació no presencial.

Eix 2. COM MILLORAR L'ORGANITZACIÓ I L'AFILIACIÓ

- Millorar el funcionament de l'assessorament sindical i jurídic, i avançar en la gratuïtat per a l'afiliació.
- Prioritzar l'atenció a les persones afiliades.
- Explicar a instituts i universitats els drets laborals i el paper del sindicalisme.
- Posar una limitació de mandat efectiva de 8 anys (2 mandats) per a una responsabilitat concreta, en tots els nivells del sindicat.
- Formar el personal sindicalista, tècnic i administratiu en l'atenció a les persones i a l'afiliació.

Eix 3. LES PRIORITATS LABORALS I SOCIALS

- Prioritzar la lluita pel treball digne i contra la precarietat.
- Recuperar el poder adquisitiu dels salaris.
- Incrementar el salari mínim interprofessional (SMI) fins, com a mínim, al 60% del salari mitjà.
- Defensar la sanitat pública i lluitar contra les retallades i per revertir les privatitzacions.
- Defensar l'educació pública lluitant contra els concerts, les privatitzacions i les retallades.

Eix 4. COM MILLORAR L'ACCIÓ SINDICAL I DESENVOLUPAR NOVES FORMES DE LLUITA

- Revertir la reforma laboral.
- Eliminar de la contractació pública les empreses que no respectin unes condicions laborals dignes.
- Lluitar per la conciliació de la vida personal i la laboral.
- Reivindicar i plantar cara pels que són més vulnerables i no poden fer-ho.
- Utilitzar les xarxes socials per fer campanyes de denúncia i pressió, i crear estats d'opinió.

Eix 5. VALORS I ÈTICA SINDICAL

- Suspendre d'afiliació totes les persones imputades per corrupció o assetjament sexual fins que hi hagi una sentència ferma.
- Exigir a les persones que accedeixin a càrrecs de direcció i representació del sindicat que es comprometin amb el compliment del codi ètic.
- Habilitar mecanismes àgils per detectar, corregir o eliminar males pràctiques al sindicat.
- Publicar mensualment com es fan servir les hores sindicals, amb la finalitat de rendir comptes.
- Establir que les percepcions econòmiques dels sindicalistes estiguin en relació amb les tasques i la dedicació, i no en funció del càrrec o de l'organització a la qual estan ubicats.

Gran mobilització social i ciutadana contra les violències masclistes

1.378 dones havien estat assassinades per violència masclista a l'Estat espanyol des del 1995 fins a la convocatòria de la Marxa Estatal contra les Violències Masclistes del 7 de novembre a Madrid. A Catalunya, gairebé 800 dones assassinades.

Aquestes esgarrifoses dades van fer sortir als carrers de Madrid més de mig milió de persones, convocades pel moviment feminista per dir que ja n'hi ha prou, que no volem més dones assassinades, que la violència masclista és una qüestió d'estat, que es reformi la Llei del 2004 contra la violència de gènere, perquè la violència masclista no es desenvolupa tan sols en l'àmbit de la parella, que volem que estiguin reflectides totes les formes de violència masclista, les agressions sexuals, l'assetjament sexual i per raó de sexe en l'àmbit laboral, el tràfic amb finalitats d'explotació sexual i laboral de les dones i les nenes, que tota la societat té responsabilitat i totes les seves organitzacions i institucions es comprometen en aquesta lluita, que hem de tenir i desenvolupar mitjans de detecció i protecció per a les dones que pateixen la violència masclista. Que la prevenció és un dret i ha de ser una política prioritària. I que hem de canviar una societat en la qual el masclisme mata.

Aquests mateixos motius són els que han fet que les manifestacions al voltant del 25 de novembre, Dia Internacional contra la Violència Masclista, hagin estat nombroses. CCOO ha donat suport a totes aquestes accions i ha realitzat les seves pròpies convocatòries i actes, una vintena a tot Catalunya.

Protesta per cada dona assassinada

Fa més d'un any que a Barcelona, a la seu de CCOO, sortim al carrer cada vegada que hi ha una dona assassinada. I enguany hem pactat al Consell de Relacions Laborals el Protocol per a la prevenció i abordatge de l'assetjament sexual i per raó de sexe a l'empresa, que ha tractat l'acte central de CCOO per al 25-N. També hem posat com a prioritària, a la negociació col·lectiva, la negociació de protocols contra l'assetjament sexual i per raó de sexe a totes les empreses, i l'aplicació, l'aprofundiment i l'extensió de les mesures de protecció a les empreses per a les dones víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella.

Finalment, cal destacar que enguany hem posat en marxa el Servei d'Informació i Assessorament a les Dones en l'àmbit laboral per atendre totes les discriminacions i desigualtats que pateixen les dones a la feina. ■ **Lídia Sandalinas**

Reivindicacions irrenunciables de CCOO

- L'acompliment dels acords internacionals per a la protecció de les dones davant situacions d'emergència social, com conflictes bèl·lics o demandes d'asil o seguretat.
- El compliment per part de les administracions del que estableix el Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència cap a la dona i la violència masclista, ratificat per l'Estat espanyol.
- El desplegament de les lleis tant a l'Estat com a Catalunya que garanteixin la protecció i la reparació davant les diverses formes de violències masclistes.
- El desenvolupament, per part de la Generalitat, de la Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i dels diversos acords del Parlament de Catalunya en matèria de prevenció, atenció i desplegament de mesures per eradicar la violència masclista i donar suport a les dones que la pateixen. Cal ampliar els recursos destinats a aquesta lluita en la llei de pressupostos per al 2016.
- Les campanyes divulgatives de formació i sensibilització adreçades a professionals diversos.
- La recuperació del Programa de seguretat contra la violència masclista.
- La garantia que tots els jutges destinats als jutjats de violència contra la dona tinguin a disposició el servei de la Unitat de Valoració Forense Integral.
- El desenvolupament de les accions dels programes de prevenció de la violència masclista i les relacions abusives entre les persones joves.
- Polítiques públiques de salut, atenció social, laboral i d'educació per actuar sobre les condicions de vida i de treball de les dones.

Valoració molt positiva de les 27es Trobades Estamentals LGBTI organitzades per CCOO

Els passats 13, 14 i 15 de novembre es van celebrar les 27es Trobades Estamentals LGBTI a Sitges, organitzades per l'Àmbit LGBTI de CCOO i el Front d'Alliberament Gai de Catalunya. El lema d'aquestes jornades va ser "Totes les diversitats + Drets", i van oferir la possibilitat de tractar les problemàtiques que van des d'aspectes quotidians fins a altres temes de més complexitat que es plantegen als col·lectius de lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals i intersexes (LGTBI).

A la inauguració d'aquest fòrum va haver-hi salutacions de benvinguda dels diferents representants institucionals de les diferents administracions, així com de Miquel Forn, alcalde de Sitges, i de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

Les trobades van començar amb una conferència inaugural de Natalia Aventín, presidenta de Chrisallis, una associació de famílies de menors transsexuals. L'acte va cloure amb l'actuació de la coral Sitges Canta!

Al llarg de tota la segona jornada va tenir lloc l'exposició de nombroses ponències al voltant dels dos eixos principals de les trobades: l'estigma i/o la discriminació en la salut de les persones LGBTI i una llei contra la LGBTIfòbia i pels drets de les persones trans. A continuació es va treballar en grups de treball per tal de fer els debats, les reflexions i les aportacions

d'experiències amb una metodologia participativa. Les conclusions de les Trobades Estamentals LGBTI van ser el fruit de les conclusions dels grups de treball portades al ple de les trobades. A la tarda, amb la col·laboració de diferents entitats, també es van organitzar diferents tallers participatius de temàtiques variades, que van anar des de l'àmbit laboral fins a la salut, passant per la reproducció assistida, el *bullying* homofòbic, les discriminacions i les agressions.

Tres resolucions

A la darrera jornada es van aportar al ple totes les conclusions de les trobades, i també es van aprovar tres resolucions. Una d'elles va ser contra les violències masclistes; una altra, sobre el rebuig de vetar les persones LGBTI a donar sang, i una darrera, de caire més local, a petició de l'associació Sitges Voluntaris Socials, sobre la petició de canvi d'indret del monument del Triangle de Sitges a un lloc més emblemàtic i visible de la ciutat. Finalment, es va donar a conèixer la proposta per a la propera edició de les Trobades Estamentals LGBTI, i el relleu, el va agafar l'associació Chrisallis, concretament a la ciutat de Marbella. Les trobades van finalitzar amb una cercavila i una ofrena floral al monument del Triangle de Sitges.

L'Àmbit LGBTI de CCOO considerem que la

celebració de les trobades estamentals a Catalunya ha estat tot un èxit i una oportunitat per a tot el moviment LGBTI i per a tota la societat catalana en general, pel moment històric en què es troba i, sobretot, per la recent aprovació d'una llei pionera, la Llei 11/2015, contra l'homofòbia. És una ocasió important per donar visibilitat i empena al necessari desenvolupament de la llei. I serà un esdeveniment perquè el moviment LGBTI i les organitzacions pro LGBTI catalanes comparteixin horitzó, propostes, coneixements i lluita contra l'homofòbia amb les organitzacions de la resta de l'Estat. Aquestes han estat unes trobades molt sindicalitzades, ja que s'han tractat de manera molt intensa problemàtiques de discriminació i assetjament laboral per qüestions d'orientació sexual, així com per l'extensa i activa participació de delegats i delegades, seccions sindicals i dirigents sindicals. ■ **Raquel de Haro**

La lluita contra la bretxa salarial centra els debats de la X Escola de Dones de CCOO de Catalunya

Amb el lema "Prou precarietat! Treball, vida i drets" es va celebrar el passat 15 d'octubre la X Escola de Dones de CCOO de Catalunya, al TecnoCampus Mataró-Maresme, a la qual van participar més de 100 dones del sindicat.

L'escola va desenvolupar tres debats. Es va fer una primera taula sobre bretxa salarial: "Identificar i fer front a la bretxa salarial: una estratègia per a la igualtat social i laboral". En aquesta taula es van afrontar els orígens i el perquè de la bretxa salarial des de la visió acadèmica, els seus efectes en l'empobriment de les dones i la necessitat de polítiques actives en igualtat i concertació en els acords estamentals de negociació col·lectiva. També es va explicar el projecte Accioon Equal Pay, a càrrec de la secretària de la Mujer de la CS de

CCOO. També es va parlar sobre la realitat de la bretxa salarial a Catalunya (25,1) i com aquesta apareix a través de les diferents discriminacions i desigualtats laborals de les dones al mercat laboral, amb propostes per a la negociació dels convenis col·lectius, des de la visió de la Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya. Finalment es van plantejar les experiències pràctiques de dues empreses: el Corte Inglés, denunciat i guanyada la denúncia per discriminació salarial, i l'Ajuntament de Barcelona, per la seva detecció de la bretxa en el II Pla d'igualtat, amb propostes per a la seva eliminació. Amb la taula rodona "Sindicalisme i feminisme: treball, vida i drets", una activitat oberta a la ciutadania, va finalitzar l'escola. ■

Fuerte actividad de CCOO en materia de acción sindical y política sectorial

La Secretaría de Acción Sindical y Política Sectorial ha presentado su Memoria 2014, donde se refleja una fuerte actividad en todos sus instrumentos.

Asesoramiento sindical

Durante este año se ha realizado el asesoramiento en 33 puntos de consulta y se han llevado a cabo 28.265 consultas; de estas, el 74,72% las han hecho personas afiliadas y el 25,28% restante no lo estaban. Un 64,69% de los problemas planteados se resuelve en las consultas de asesoramiento. De los asuntos derivados al Gabinete Técnico Jurídico se han abierto expedientes en un 54,04%, con un incremento superior al 14% respecto al año anterior, por lo que podríamos concluir que el filtro sindical sirve para incrementar los expedientes y para reducir las consultas que no generan casos. Ello indica que aún queda mucho camino de mejora en este aspecto. Las personas que más acuden a las consultas de asesoramiento están en la franja de edad de 40 a 60 años y las que menos, las menores de 30 años.

Muchas de las denuncias presentadas en la Inspección de trabajo tienen que ver con la seguridad y la salud en el trabajo

Inspección de Trabajo

De las denuncias presentadas directamente desde la secretaría, el ámbito de relaciones laborales ha sido el que más ha generado, con un 64,21%, seguido del de seguridad y salud, con un 27,89%, y, por último, el de empleo y extranjería, con un 7,89%.

Tribunal Laboral de Catalunya

Se han presentado 963 expedientes, que han afectado a 5.390 empresas y a 190.164 trabajadores y trabajadoras.

Por tamaño de empresas, el 29,03% corresponde a empresas de menos de 50 trabajadores y el 15,61%, a empresas de más de 500 trabajadores.

Se han desconvocado 25 huelgas convocadas, lo que representa un total de 70.110 horas desconvocadas, con un valor mensual de 1.097.211.50 €. Las actuaciones han finalizado con un 48% sin acuerdo, un 42% con acuerdo, un 9% intentado sin efecto y un 1% con archivo.

Los temas más significativos son: denuncias de pactos de empresa, resolución contractual, incumplimiento del convenio colectivo, interpretación de artículos del convenio y vacaciones.

Comisión de convenios colectivos

Se han realizado 59 dictámenes; más de la mitad corresponden a la Federación de Servicios. Se han realizado 3 laudos arbitrales que fueron desestimatorios a la pretensión empresarial: dos de ellos trataban sobre reducciones salariales y el otro, sobre los incrementos y las diferencias salariales del 2012 y 2013.

Las inaplicaciones de convenio colectivo en Catalunya representan el 12,40% de las registradas en el conjunto del Estado español. Durante el 2014 se han presentado 257 expedientes que han afectado a 9.922 trabajadores y trabajadoras. Territorialmente, Barcelona tiene el 61,09% de los expedientes, seguida por Tarragona,

con el 31,52%; las demás demarcaciones no llegan al 7%.

Actividad de salud laboral

Esta actividad ha tenido un crecimiento importante, sobre todo en el número de casos, y el 65,86% corresponde a la provincia de Barcelona. Durante este año hemos realizado 1.623 consultas, que han generado 5.054 casos.

Se ha realizado una encuesta para conocer cómo se estaba haciendo la vigilancia de la salud en las empresas catalanas. Los resultados han reflejado que se debe mejorar, por lo que el informe recoge propuestas para las administraciones implicadas para mejorar esta actividad preventiva.

Actividad previsión social complementaria

Los convenios sectoriales que recogen compromisos para pensiones son 77, que afectan a 6.076 empresas y a 256.501 personas asalariadas. Los convenios colectivos de ámbito de empresa son 233, que afectan a 416 empresas y a 119.836 trabajadores y trabajadoras. CCOO de Catalunya cuenta con 259 personas en las comisiones de control.

Otras actividades

Se han realizado 146 reuniones durante el año 2014 del Consell de Relacions Laborals de Catalunya, hemos asistido a 43 actos organizados por este organismo y hemos participado en la elaboración de 142 informes. Hemos impulsado el seguimiento y el desarrollo del Pacto Más Industria así como el Pacto por la Reindustrialización del Vallès Occidental. Y se han elaborado diversos informes: Real Decreto 625/2014, de la IT, informe de la situación de Fogasa, informe del balance y de los objetivos de la negociación colectiva, informe de los ERE. Los actos y las jornadas organizadas han sido 11. ■ **Luisa Montes**

CCOO torna a guanyar les eleccions sindicals a Catalunya i amplia la seva representativitat

El període d'eleccions sindicals 2012-2015 finalitza amb una primera conclusió: les treballadores i treballadors apostem per CCOO de manera àmpliament majoritària. Tot i que encara caldrà recomptar els darrers processos electorals del 2015 per tenir dades definitives, ja podem afirmar que CCOO emergeix dels anys més durs de la crisi ampliant la seva condició de primera força sindical a Catalunya i a Espanya.

En aquests quatre anys, el factor que més ha afectat les eleccions de representants sindicals a les empreses ha estat la fortíssima destrucció d'ocupació. A final del 2015 hi ha gairebé quatre mil representants sindicals menys que el 2011 com a conseqüència del tancament d'empreses i de la reducció de plantilles. La crisi ha afectat especialment CCOO, ja que la pèrdua de representants s'ha produït en major mesura en sectors on històricament ha estat el sindicat àmpliament majoritari, com són la construcció, la indústria o les caixes d'estalvis. No obstant això, CCOO és també el sindicat que més capacitat està tenint d'organitzar i representar els sectors econòmics emergents. Així, és el sindicat que més amplia la seva representativitat en el sector de l'atenció a la dependència, les empreses de tecnologia de la informació i comunicació, l'educació no reglada o la investigació biomèdica.

Èxit sense eufòria

L'èxit electoral de CCOO es produeix per partida doble: d'una banda, és el sindicat que més creix a les empreses que realitzen eleccions sindicals per primera vegada. De l'altra, és el que obté millors resultats globals a les empreses que renoven la seva representació ja existent. Aquesta dinàmica general, però, no hauria de ser llegida amb eufòria o autocomplaença: quan baixem als resultats concrets de cada empresa o sector comprovem que existeixen espais concrets on el sindicalisme general ha perdut representativitat a favor d'opcions d'àmbit corporatiu tancades en la defensa de l'interès d'àmbits professionals específics, però que no fan de pont per a l'acció solidària del conjunt de treballadores i treballadors.

El principal risc que afrontem les treballadores i treballadors en el camp sindical és l'atomització en sindicats que expressin la competència entre diferents col·lectius de treballadors i treballadores, i no la unió solidària d'aquests. Sens dubte, aquest és el projecte dels grans poders econòmics i que predomina en la lògica de la darrera reforma laboral: la desaparició del sindicalisme com a gran actor sociopolític amb capacitat d'intervenir en defensa de les treballadores i treballadors en tots els àmbits de la societat. Els resultats electorals mostren que CCOO és també en aquesta nova etapa l'organització social que té més capacitat de fer-hi front, teixint la malla solidària entre els perfils laborals més clàssics i el més nous davant qui ens vol enfrontats. ■ **Andrés Querol Muñoz**

CCOO és el sindicat que més capacitat està tenint d'organitzar i representar els sectors econòmics emergents

Descarrega't el carnet digital de CCOO de Catalunya

CCOO de Catalunya ha posat en funcionament un nou carnet digital que es pot instal·lar en mòbils Android, iPhone i Windows Phone, i que substituirà de manera gradual el carnet de plàstic

que s'havia utilitzat fins ara. L'aplicació serveix per identificar les persones que mantenen una relació amb el sindicat, ja sigui com a afiliades, delegades, alumnes o usuàries del Gabinet Tècnic Jurídic.

A part del carnet, la nova aplicació incorpora notícies del teu territori i de la teva empresa, assessorament, convenis, formació, revistes, vídeos, enquestes, locals i un sistema de missatgeria i notificacions per estar informat de tot el que es cou al sindicat.

Actualment, estem treballant per afegir-hi la informació dels descomptes als quals pots accedir per ser afiliat o afiliada de CCOO, de manera que t'indicarà els que tens més a prop en el moment en què ho necessitis. Si encara no el tens, no esperis més i instal·la't el carnet de CCOO accedint a www.ccoo.cat/carnet o fent una foto al codi QR que acompanya l'article. ■

CCOO guanya sentències contra la decisió del Govern central de no revalorar les pensions amb l'IPC

L'any 2012 el Govern central va aplicar a les pensions un 1% d'increment tot esperant conèixer l'IPC real, que, al final de l'any, es va fixar en un 2,9%. En contra del que marca la Llei general de la Seguretat Social, el Govern va decidir de forma unilateral no aplicar l'increment que mancava. L'any 2013 es va repetir la mateixa dinàmica i, a més, es va desvincular la revaloració de les pensions de l'IPC amb l'aprovació de la Llei 23/13, que, amb una complexa fórmula, supedita l'actualització de les pensions a tota mena de variables macroeconòmiques. Tot i que l'article 50 de la Constitució diu que "els poders públics han de garantir, mitjançant pensions adequades i periòdicament actualitzades, la suficiència econòmica als ciutadans durant la tercera edat", el Tribunal Constitucional es va pronunciar en contra, ja que va con-

siderar que la revaloració de les pensions no era un dret, sinó una "expectativa de dret". En aquest punt, ens trobàvem amb centenars de demandes individuals presentades arreu de Catalunya i de tot l'Estat.

Primeres sentències a Tarragona

Ara, han començat a sortir sentències, les primeres a Tarragona. Algunes s'acullen al pronunciament del Tribunal Constitucional i decideixen en contra de les persones demandants. D'altres argumenten que aquest fet constitueix, per part de l'Estat espanyol, un incompliment de la normativa jurídica que es desprèn dels tractats internacionals subscrits per l'Estat com és el conveni 102 de l'OIT, que estableix l'obligació dels estats de revisar les quanties de les pensions per adequar-les a possibles "variacions sensibles del

cost de vida", i de la Carta social europea, que insta els països signants a "elevant progressivament el nivell del règim general de la Seguretat Social". A més, en una de les sentències, la magistrada argumenta que la decisió de no garantir el poder adquisitiu de les pensions no pot trobar empara en referències genèriques a una situació de crisi, dificultats econòmiques o necessitat de reduir la despesa pública sense incloure una sòlida argumentació que demostrï el caràcter ineludible d'una mesura que atempta greument contra la capacitat econòmica d'un col·lectiu vulnerable com és la població pensionista, i aporta dades que podrien qüestionar el caràcter de necessitat d'aquesta mesura sobre el percentatge que dediquen els estats de la UE al pagament de pensions i els que hi dedica l'Estat espanyol.

■ Montse Sanahuja

Avancem junts

El Port de Barcelona posa al teu abast la xarxa logística i de serveis més avançada. Perquè disposa de prop de 100 línies regulars que el connecten amb 300 ports dels 5 continents, 30 terminals de mercaderies especialitzades, terminals marítimes interiors repartides per la península Ibèrica i el sud de França i connexió ferroviària amb Europa amb l'ample de via internacional.

Tot això, sumat al segell de qualitat Efficiency Network o a la darrera ampliació per arribar a una capacitat de moviment de 5 milions de contenidors anuals, fa del Port un *hub* que no para de créixer i que ens fa avançar junts.

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.

Port de Barcelona

Oposició frontal a la privatització del Consorci Sanitari del Maresme

El Consorci Sanitari del Maresme (CSdM) va tancar l'any 2014 amb un dèficit de més de 2 milions d'euros. Tant el Departament d'Economia com el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya van demanar a la direcció que elaborés un pla que permetés eixugar aquest dèficit en un termini de 2 anys, i l'empresa va elaborar un pla de viabilitat basat només en objectius econòmics d'estalvi.

Quan la Secció Sindical de CCOO del CSdM va conèixer el pla no s'ho podia creure, perquè consistia, bàsicament, en el tancament del centre sociosanitari ubicat a l'edifici de l'antic Hospital Sant Jaume. Aquest tancament s'havia de fer tot reubicant pacients d'una planta d'hospital d'aguts amb baixa activitat i fent-los compartir l'espai del soterrani 1 amb pacients de l'hospital de dia oncològic. Aquesta mesura ja s'ha iniciat i, actualment, els pacients estan massificats, ja que no es disposa d'espai suficient (s'ha perdut la possibilitat de tenir acompanyant!). I també ha suposat restar llits d'aguts; en queden només 196 per a una població de 265.000 habitants.

Dèficit sanitari greu

Tant la Federació de Sanitat de CCOO de Catalunya com els usuaris i usuàries i altres sindicats hem iniciat mobilitzacions per aturar aquest pla, que, a més, no ha anat acompanyat d'un estudi de necessitats tant a curt com a mitjà termini. La corporació municipal mataronina també ha aprovat una moció en aquest sentit. Si no s'aturen aquestes mesures, es produirà un dèficit greu als serveis sanitaris i no es donarà resposta a les necessitats de la població.

CCOO participa activament en les mobilitzacions ciutadanes

CCOO hem participat activament i de forma conjunta en les mobilitzacions ciutadanes, les assemblees i les reunions amb la direcció del CSdM i el Departament de Salut. De moment, tot ha estat infructuós, i el que se'ns planteja de nou és cedir l'activitat sociosanitària a centres privats de la comarca amb tot el que això representaria: que centres privats faran negoci amb una activitat que pertocaria fer a la sanitat pública.

Des de CCOO considerem que no poden tractar els usuaris i usuàries com a mercaderia, no poden deixar de fer inversions, no poden deixar de tenir un bon estudi de viabilitat i no poden desmantellar serveis públics aprofitant-ho per afavorir negocis en centres privats que únicament es mouen per un ànim de lucre. I és per tot això que continuem participant en totes les mobilitzacions, la darrera de les quals ha estat l'ocupació pacífica de l'antic Hospital Sant Jaume el passat dia 14 de novembre per reivindicar la seva continuïtat assistencial, així com la del manteniment de la plantilla i les inversions necessàries per part de la Generalitat. ■ **M. Àngels Rodríguez**

Continuen les mobilitzacions en el sector de la dependència

El col·lectiu de treballadors i treballadores del sector de la geriatría i la dependència pateix unes condicions de treball i de vida molt precàries. Per això es continuen mobilitzant amb diferents concentracions i protestes.

Quatre són les reivindicacions fonamentals: el conveni col·lectiu d'àmbit de Catalunya; la disminució de la càrrega assistencial i l'ampliació de plantilles; les jornades, els torns i els horaris de treball compatibles amb la conciliació familiar, i els salaris dignes. CCOO es queixa que la Generalitat no dedica els recursos necessaris perquè aquesta activitat assistencial sigui de qualitat i molts d'aquests recursos van a parar a empreses privades que busquen fer negoci per sobre de tot.

La patronal majoritària del sector, ACRA, no té cap interès a crear un marc de negociació a Catalunya i vol mantenir la vinculació amb un conveni col·lectiu d'àmbit estatal que marca unes condicions absolutament insuficients per al col·lectiu de treballadors i treballadores que viuen i treballen a Catalunya. ■

L'Acord nacional per a la indústria, més necessari que mai

El passat mes de maig, el Pacte per a la indústria a Catalunya es va pronunciar, amb el seu segon manifest, sobre la necessitat d'emprendre de forma urgent un procés de represa i modernització industrial que situï la indústria a la base del projecte econòmic del país. Per reindustrialitzar Catalunya cal construir un marc d'acord social i polític que, afectant transversalment les polítiques d'emprenedoria, fiscalitat, infraestructures, recerca i educació, economia i inversions, etc., defineixi el full de ruta a llarg termini per reestructurar el sector productiu català, per fer-lo més competitiu i d'acord amb els nous paradigmes del cicle industrial i tecnològic del segle XXI.

Cal el compromís del Parlament

El Pacte per a la indústria traslladarà, el proper mes de gener, als grups polítics del Parlament de Catalunya una petició per subscriure un gran acord parlamentari que defineixi objectius, terminis i instruments per fixar una estratègia estable, coherent i de llarg recorregut que porti a reconfigurar un sistema productiu de base industrial.

L'Acord nacional per a la indústria hauria de fixar noves prioritats per transformar el sistema productiu cap a l'eficiència, el creixement de la productivitat i el màxim aprofitament dels recursos propis i les capacitats productives instal·lades al territori. Per això cal el compromís del Parlament de Catalunya per elaborar unes polítiques econòmiques i de relançament industrial amb continuïtat i estabilitat política i econòmica. La iniciativa del Pacte per a la indústria s'estén, més enllà dels agents polítics, a la societat catalana en general, amb una demanda específica de treball cooperatiu a tots els agents socials, econòmics i tecnològics del país, per assolir un ampli consens entre la societat. ■ **Salvador Clarós**

La lluita organitzada i mantinguda dels treballadors i treballadores de Valeo ha donat sortida a un llarg conflicte

Defensa aferrissada dels llocs de treball industrials

Els darrers mesos han continuat els conflictes laborals en diverses empreses industrials establertes a Catalunya.

A Valeo de Martorelles, els treballadors i treballadores han pogut tornar a la feina després de 102 dies de vaga ininterrompuda i de ratificar l'acord que proposa un pla de reindustrialització i ocupació, baixes incentivades, trasllats i prejubilacions. A Inovyn-Solvay, la plantilla exigeix que es resolgui la delicada situació en què es troba, després que el Ministeri d'Indústria els hagi deixat fora de la subhasta del contracte elèctric. Paral·lelament, els 290 treballadors i treballadores d'Autoliv-Kle s'han mobilitzat davant l'anunci de tancament de la planta, que fabrica cinturons de seguretat per a automòbils.

La direcció de Boehringer Ingelheim també ha anunciat que vol vendre la planta de Malgrat i intenta buscar inversors que es facin càrrec de les instal·lacions i del màxim nombre de treballadors i treballadores possible. A Cargill, les mobilitzacions han començat a donar els seus fruits i han forçat l'empresa a modificar els seus plantejaments inicials. Mentrestant, en el sector del manteniment elèctric continuen reivindicant una millora de les condicions laborals i salarials, que han empitjorat en els darrers anys. ■

TERRITORI

Persecució sindical a una delegada de CCOO a Castellar Vidrio

Tot i que sabem per què ho fan i a què respon, quan avui dia ens trobem denunciant la criminalització dels sindicats i defensant judicialment representats sindicals pel sol fet de ser-ho, tot es tenyeix d'anacronisme antidemocràtic. Però és real, ho estem patint, i la Laia n'és protagonista. Feia pràcticament set anys que treballava a l'empresa Castellar Vidrio i cinc anys que era delegada. Des que va ser elegida com a representat va patir assetjament per part de l'empresa. Assetjament que també exercien sobre ella

representants d'altres sindicats, impedit-li, sistemàticament, qualsevol iniciativa, com, per exemple, el pla d'igualtat, en una empresa on la presència de dones és escassa. Finalment, la Laia va ser acomiadada.

El passat 30 d'octubre es va celebrar el judici per l'acomiadament perquè fos nul o subsidiàriament d'improcedència.

Ara només ens queda esperar una sentència que no s'hauria ni d'haver produït. ■ **Maribel Ayné**

El cas VW, una mala direcció cap a la necessària transformació tecnològica del sector de l'automòbil

Aquesta crisi no l'han de pagar els treballadors i treballadores, però, desgraciadament, les empreses deriven els seus errors cap a la baula més dèbil de la cadena

El passat mes de setembre esclatava als mitjans de comunicació l'escàndol del frau mediambiental del grup VW, amb l'alteració de dades sobre els nivells d'òxid de nitrogen, mitjançant un programari que afectava centenars de milers de vehicles dièsel de les diferents marques del consorci venuts per tot el món.

La denúncia, la van fer les autoritats nord-americanes, país que comercialitza majoritàriament vehicles de gasolina i que havia rebaixat les taxes permeses per a l'emissió d'òxid de nitrogen en motors dièsel en la seva normativa a la meitat de les taxes permeses per la UE, amb la ferma voluntat de protegir el mercat local de vehicles de gasolina, davant de la creixent demanda de vehicles dièsel importats des de la UE.

Aquest fet va provocar la pitjor decisió dels directius de VW, que, mantenint la seva estratègia de creixement per escalar al primer lloc dels constructors d'automòbils, van prendre la direcció equivocada de trucar les emissions dels motors dièsel perquè la seva quota de mercat no disminuís al país nord-americà, especialment.

Aquesta decisió ha afectat la imatge i la credibilitat d'un pilar de la indústria de l'automòbil i de la indústria alemanya i europea, però també ha afectat la si-

tuació financera del grup i la política de finançament de les seves inversions, i suposa una amenaça a l'ocupació, per la caiguda de les vendes (el 3,8% a Espanya a l'octubre, com a exemple) i per les decisions estratègiques que hagi d'adoptar a curt i a mitjà termini.

El grup, immers en una profunda crisi, amb la dimissió i destitució dels seus principals directius, ha impulsat iniciatives de contingència, insuficients i poc àgils, per atacar aquesta crisi, per aclarir una solució als clients i per assumir la responsabilitat per les conseqüències en el medi ambient derivades de les seves fraudulentament decisions.

Incertesa a Catalunya

A Catalunya s'ha viscut amb inquietud aquest cas, ja que afecta la principal empresa de l'automòbil, Seat, i un sector que és puntal en la indústria catalana per la forta presència d'empreses proveïdores de components per a la fabricació de vehicles.

Recentment, el grup havia anunciat importants inversions per a l'empresa, valorades en 3.300 milions d'euros per als pròxims anys, una decisió que des de CCOO exigim que es mantingui per garantir la viabilitat productiva i de l'ocupació a Martorell. Aquesta crisi no l'han de pagar els treballadors i treballadores. Com desgraciadament sol succeir en aquests ca-

sos, les empreses deriven els seus errors cap a la baula més dèbil de la cadena, que afecta els empleats i empleades.

La primera conseqüència, ja l'hem coneguda, amb la decisió de Seat de no renovar els 200 treballadors i treballadores temporals a finals de novembre. CCOO de Seat ha rebutjat fermament aquesta decisió i ha exigint a l'empresa la retirada d'aquesta mesura, que afecta l'ocupació i el desenvolupament de la negociació del conveni col·lectiu.

CCOO no som aliens a les dificultats que aquesta crisi pot suposar en un futur immediat en el sector i per això hem impulsat dos grups de treball, un amb el Ministeri d'Indústria, a Madrid, i un altre amb el Govern de la Generalitat i el clúster de l'auto a Catalunya, on farem el seguiment conjunt de l'evolució dels esdeveniments, amb l'objectiu de garantir les inversions i l'ocupació a les plantes constructores i a tot el teixit de proveïdors vinculats als processos de producció de vehicles.

En aquests grups de treball hem d'abordar amb caràcter estratègic un escenari sectorial, que ha de transitar cap a un canvi tecnològic en la motorització de vehicles que garanteixi avançar en la reducció de l'impacte ambiental, que tindrà efectes directes en els plans d'investigació i desenvolupament, en els costos de producció de vehicles, i, per tant, en les estratègies comercials, i que ha de garantir el manteniment dels milions de llocs de treball que té el sector a tot el món.

CCOO defensem la necessària transició tecnològica, conciliada amb el creixement social i la millora mediambiental, que ha de ser una responsabilitat compartida per les empreses del sector, les administracions públiques i els agents socials.

La indústria, el medi ambient i l'ocupació han de construir un model de sostenibilitat i no serveixen de res les direccions equivocades com les escollides pels mals directius de VW. ■ **Javier Pacheco Serradilla**

Indox de Tàrrrega tornarà a produir ben aviat

Deixàvem els treballadors i treballadores de l'antiga Indox de Tàrrrega amb l'esperança que hi hagués un comprador que es quedés tots els actius de l'empresa, i així ha estat.

CCOO de Lleida i la Federació d'Indústria del sindicat han treballat per aconseguir trobar un comprador per a l'antiga Indox que fos afí als interessos dels treballadors i treballadores. El sindicat va demanar al jutge que prioritzés els compradors que estiguessin interessats en tots els actius de l'empresa perquè això implicava salvar llocs de treball i no desmantellar la fàbrica.

S'ha aconseguit un comprador que s'ha quedat tots els actius de l'empresa

Aturant l'especulació

El procés de venda ha donat la raó a CCOO, perquè les dues ofertes inicials de compra, una de xinesa i una altra d'holandesa, que els treballadors i treballadores van rebutjar, ni tan sols s'han presentat a aquesta segona fase.

La idea dels compradors que finalment s'han quedat tots els actius de l'antiga Indox és tornar a fabricar cisternes i dipòsits de gas. Ben aviat obriran un període de contractació i, a principis del 2016, preveuen començar la producció i contractar personal, contractació en la qual tindran prioritat els treballadors i treballadores de l'antiga empresa.

CCOO vol remarcar que el temps ha donat la raó a l'actuació del sindicat, i que ha estat gràcies a la implicació i la lluita amb els treballadors i treballadores que s'ha aconseguit una bona solució per a ells i per al teixit industrial de les comarques de Lleida i per al futur dels pobles i de les ciutats afectats. ■

CCOO es nega a signar el nou conveni d'hostaleria de Lleida

La Federació d'Empresaris d'Hostaleria de Lleida i la UGT han signat el II Conveni sectorial per a la província, que implica, un cop més, retallades. CCOO no ha subscrit l'acord, perquè entén que aquest nou conveni suposa una pèrdua de drets i un retrocés en les condicions de treball.

Des que es va produir l'acord entre la UGT i la patronal per negociar un conveni per a Lleida desvinculat del conveni de Catalunya, s'ha retrocedit en les dues negociacions que hi ha hagut. CCOO sempre ha apostat per mantenir Lleida en el conveni autònom.

En aquesta ocasió no hi haurà pujada salarial per a l'any 2014, i per a l'any 2015 l'increment serà de l'1,1%, quan en el conveni de Catalunya és de l'1,4%. Les hores nocturnes pateixen una dura retallada i també el dret a la manutenció. ■

Elvis cantarà al meu funeral

Perquè
només jo decideixo
com me'n vaig

ATLANTIS
assegurances

El servei assegurador
del teu sindicat

Assegurances de Decessos

**Estalvia 15%
de descompte***

Amb cobertures molt innovadores

A més de les cobertures tradicionals, inclou:

- Declaració de voluntats de sepeli
- Testament gratuït anual
- Assistència psicològica al dol

Més informació a la teva delegació ATLANTIS o al:

901 500 400 - 93 496 47 97

www.atlantis-seguros.es

* Promoció vàlida fins al 31.01.16

CCOO participa en la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura

CCOO manté el seu compromís amb el medi ambient

Existeixen moltes expectatives en relació amb els resultats de la 21a Conferència sobre Canvi Climàtic de París. Un dels sectors que més impacte tenen sobre les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle és el del transport, ja sigui de mercaderies o de persones.

Canviar el nostre model de mobilitat és un dels objectius de la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura (SMSS). Aquesta convocatòria, impulsada per la Generalitat de Catalunya, té com a objectiu desenvolupar noves maneres de desplaçar-nos diàriament, reduint l'excessiva dependència del vehicle particular que patim avui en dia. De manera més concreta, s'intenten reduir els costos socials, econòmics i ambientals (entre d'altres, les emissions de CO₂) vinculats als combustibles fòssils que encara fem servir de manera majoritària.

La SMSS té el seu origen en el que es va conèixer com el Dia sense Cotxes, l'any 1999. Des de CCOO de Catalunya hem participat activament des de l'inici en aquesta línia de treball socioambiental, organitzant actes a cada edició fins enguany.

El nostre sindicat defensa un canvi de model de mobilitat que possibiliti els desplaçaments dels treballadors i treballadores d'una manera més segura, més sostenible i més econòmica, i això volem traslladar a la nostra activitat dins la SMSS. Podem

dir que aquesta edició, que va tenir lloc el passat més d'octubre, per la nostra part ha estat una de les més dinàmiques. Així, hem organitzat una assemblea a l'àmbit de Can Ruti (Badalona), jornades (Barcelona i Tarragona) i dues "plantades" del nostre tramvia d'escuma (a la nostra seu de Via Laietana i a la plaça de la Vila de Badalona).

Fins i tot hem col·laborat amb els companys i les companyes de la Secció Sindical de CCOO d'Edreams International Network en l'organització d'una petita però significativa marxa ciclista per carrers de Barcelona. El canvi d'ubicació d'un dels seus principals centres de treball va justificar plenament aquesta acció.

Un cop més, des de CCOO treballem en la construcció d'una societat on es pugin combinar els diferents drets de la ciutadania. Defensar una feina digna no ens ha d'apartar de la necessitat que l'activitat que desenvolupem ha d'estar integrada en l'entorn natural del qual tots i totes depenem de manera inevitable. ■ José Manuel Jurado

SECTOR

Tanquem el comerç els diumenges d'estiu a Barcelona

Després de dos anys d'obertura de diumenges a l'estiu, s'ha demostrat que aquests horaris no serveixen per crear ocupació i perjudiquen la conciliació de la vida laboral amb la vida personal de les persones treballadores. Per tant, l'objectiu de CCOO continua sent aconseguir que no s'obri cap diumenge d'estiu.

El passat dia 6 de juliol la Federació de Serveis de CCOO de Catalunya va donar entrada a l'oficina de registre de l'Ajuntament de Barcelona a un manifest per demanar la retirada del decret

d'alcaldia de data 9 de maig del 2014, que permet l'obertura dels comerços els diumenges des de l'1 de juliol fins al 15 de setembre de 10 h a 18 h per als anys 2014 i 2015.

Reunions amb l'ajuntament

Arran del registre del manifest l'ajuntament ens convoca a diferents reunions. El 17 de juliol el comissionat de comerç, el Sr. Ortega, es va comprometre a obrir un diàleg amb els actors socials per veure de quina manera es pot anul·lar el decret o bé minimitzar en la

mesura del possible el seu impacte a les zones turístiques d'obertura comercial. El 8 d'octubre ens vam reunir amb el comissionat de comerç, els gremis de comerç, PIMEC i associacions de veïns. A la reunió ens van presentar el qüestionari del procés consultiu, al qual s'ha d'accedir a través del web de l'Ajuntament de Barcelona i que té per objecte que l'ajuntament conegui l'opinió d'entitats i de la ciutadania respecte a aquesta qüestió. El procés de participació durava del 8 d'octubre al 8 de novembre. ■ Cesc Garcia

Banca i estalvi: després de la tempesta, el tsunami contra els drets laborals

El sector financer ha perdut en 7 anys 75.000 llocs de treball

CCOO hem començat les mobilitzacions en el sector financer per tal de defensar l'ocupació, el conveni col·lectiu i les condicions en el sector: no a les reduccions salarials, no a passar sou fix a variable, no a la desaparició de la carrera professional

i l'antiguitat en el sector, no a la jornada partida flexible... En definitiva, no a convertir les nostres condicions laborals en unes condicions *low cost*.

El sector financer fa més de 7 anys que està en reconversió al nostre país. I això ha comportat el tancament de milers d'oficines, la reducció dels salaris, el deteriorament de les condicions laborals i, el que és més greu, la pèrdua de més de 75.000 llocs de treball.

Benefici de 10.000 milions d'euros

Aquesta reducció de "capacitat instal·lada" (eufemisme d'acomiadaments) s'ha fet necessària, segons les patronals del sector, per l'aprimament dels marges i la reducció dels beneficis. Tot i que segons les dades oficials publicades els darrers dies, els beneficis de les 7 entitats més grans del sector en els primers 9 mesos del 2015 s'apropen als 10.000 milions d'euros. No obstant això, la reducció de costos de personal derivats de la pèrdua de llocs de

treball i el tancament d'oficines sembla que no ha estat suficient per les patronals de banca, caixes d'estalvis i caixes rurals, tot i que també ha comportat un fort augment de l'exclusió financera de determinats segments de la població i una important minva de la qualitat del servei ofert als clients.

Sembla que arribats en aquest punt la solució als "problemes de viabilitat" es donarà en la negociació col·lectiva mitjançant unes plataformes patronals que, aprofitant els marges que els atorga la reforma laboral, pretenen buidar de contingut el conveni fent desaparèixer els drets i les condicions laborals conquerits durant dècades de lluita. Tot un seguit de mesures que tenen com a única finalitat fer recaure en les plantilles del sector els costos derivats d'estratègies i decisions errònies de les direccions de les entitats, direccions que, d'altra banda, continuen augmentant les seves percepcions, en alguns casos milionàries. ■ **Carles Domingo**

CCOO reclama la dignitat del personal de pis del sector hoteler

Dins la campanya contra l'externalització dels departaments de pisos impulsada a escala internacional per la UITA (Unió Internacional de Treballadors de l'Alimentació), s'ha realitzat la Segona Setmana d'Acció Mundial per la Dignitat del Personal de Pis en el Sector Hoteler, que s'ha fet del 4 a l'11 de novembre amb diverses accions, entre les quals destaquem l'elaboració d'un manifest i la jornada a Barcelona del passat 5 de novembre, en la qual es va presentar el llibre *Las que limpian los hoteles*.

En el manifest, CCOO advoca per un canvi legislatiu que eviti la consolidació de l'externalització d'aquest col·lectiu, que representa més del 30% de l'ocupació del sector hoteler, i així evitar la devaluació de les condicions laborals dels treballadors i treballadores del sector. Es concreten diverses reivindicacions: d'una banda, la

inclusió, en tots els convenis, de les garanties salarials i laborals a les cambres, independentment que siguin o no plantilla dels establiments hotelers, és a dir, que el conveni d'hostaleria s'apliqui a tothom que treballi a l'hotel, sigui de l'empresa que sigui; d'altra banda, la denúncia dels convenis estatals d'empreses de multiserveis que, en molts casos, són fraudulents i elaborats específicament per realitzar les operacions d'externalització.

Las que limpian los hoteles

Amb l'assistència de més de cent treballadores i treballadors del sector, vam realitzar una jornada per exposar la situació que viu la indústria turística i explicar els compromisos sindicals per a la dignitat dels treballadors i treballadores de l'hostaleria i, en concret, de les cambres de pisos i apartaments turístics.

També es va presentar el llibre *Las que limpian los hoteles. Historias ocultas de precariedad laboral*. El seu autor, Ernest Cañada, i tres representants sindicals entrevistades en el llibre fan visible amb el seu relat la precarietat i la càrrega de treball que suporta aquest col·lectiu i les greus conseqüències que té per a la seva salut. ■ **Paco Galván**

Finalitza el 50è aniversari de CCOO de Catalunya amb la inauguració de l'Espai l'Assemblea

El 20 de novembre del 1964, uns 300 enllaços sindicals i treballadors i treballadores de diferents sectors van constituir la Comissió Obrera Central de Barcelona, a l'església de Sant Medir. Posteriorment, es va aprovar una plataforma reivindicativa on es reclamaven millores salarials, la llibertat sindical i el dret de vaga.

Així doncs, des del novembre del 2014 fins al novembre del 2015, Comissions Obreres de Catalunya ha celebrat el seu 50è aniversari.

La cloenda va tenir lloc el 20 de novembre d'enguany amb la inauguració de l'Espai l'Assemblea. Tot lligant passat, present i futur, aquest espai acollirà l'exposició permanent "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)" i, alhora, l'Speakers' Corner, un espai de debat obert per a la transformació social que volem oferir al conjunt de la societat.

Durant aquests mesos, amb el lema "CCOO, 50 anys construïnt presents i futurs", s'han dut a terme nombrosos actes, que han inclòs una exposició al Museu d'Història de Catalunya, diversos debats a l'espai de l'Speakers' Corner, l'homenatge als militants del sindicat durant la dictadura feixista de Franco, la producció d'un programa de televisió especial emès per TV3 i nombrosos actes que han tingut lloc arreu de Catalunya i que han fet evident la participació fonamental del sindicat en la història de Catalunya i en la millora de les condicions laborals i socials de la seva gent. ■

Reps a casa més d'un exemplar de *Lluita Obrera*?

ENS VOLS AJUDAR A REDUIR LA DESPESA DE PAPER?

Si a casa teva hi ha més d'un afiliat o afiliada a CCOO de Catalunya, segurament rebeu més d'un exemplar de *Lluita Obrera* i probablement més d'un cop heu pensat que amb un ja en teniu prou. Doncs, si ens vols ajudar a reduir la despesa de paper i rebre només un exemplar de la revista a casa teva, envia'ns un correu a comunicacio@cco.cat o truca al telèfon 93 481 29 05 i comunica'ns quins són els afiliats de casa teva que poden deixar de rebre el seu exemplar de *Lluita Obrera*. Entre tots i totes racionalitzarem els enviaments de la nostra revista en paper i reduïrem les despeses del sindicat. ■

Fe d'errates

En la informació sobre el Premi Aurora Gómez inclosa en el darrer número de *Lluita Obrera* vam publicar per error una foto que no es corresponia a la de les guanyadores del premi, el grup de treball de prevenció de riscos psicosocials de l'Hotel Colón, de Barcelona. Aquesta que publiquem ara és la foto correcta. Cal dir que la foto del número anterior corresponia al grup impulsor per a un futur monument a la presó de dones de les Corts, que va rebre una menció especial. ■

Èxit de la campanya de recollida de material escolar organitzada per la Xarxa d'Acció Solidària

La Xarxa d'Acció Solidària (XAS), una xarxa que agrupa diferents entitats veïnals, sindicals, d'economia social i per la inclusió de persones en risc d'exclusió social, va organitzar, entre el mes de juliol i setembre del 2015, la tercera campanya de recollida de material escolar, amb el lema "Amb material escolar, més igualtat".

El paper de CCOO de Catalunya en l'èxit d'aquesta iniciativa va ser cabdal: entre el mes de juliol i setembre, la XAS va instal·lar punts de recollida de material escolar als locals de CCOO de Barcelona (Via Laietana), Baix Llobregat i Vallès Occidental - Catalunya Central, també en algunes empreses, amb la col·laboració dels comitès d'empresa i dels representants dels treballadors i de les treballadores.

Fruit de tota aquesta tasca, es van recollir 54 caixes (aproximadament 500 kg) de llapis, bolígrafs, gomes, quaderns, carpetes, motxilles, fulls, retoladors, etc. La XAS ha fet arribar el material a les escoles públiques de Barcelona, Baix Llobregat i Vallès Occidental - Catalunya Central situades en barris on hi ha un alt risc d'exclusió social i que tenen acordat un mecanisme de socialització del material.

Resposta ciutadana davant la pobresa

La iniciativa de recollida de material escolar de la XAS es va iniciar el 2014 com a resposta solidària de les entitats davant la crisi econòmica, la pujada de la taxa de pobresa a Catalunya, sobretot entre la infància i l'adolescència, que supera el 30%, i les mancances de les ajudes públiques en material escolar, tenint en compte que la tornada a l'escola suposa per a les famílies un cost mitjà de 640 euros per fill, i és de 339 euros en material escolar per cada fill o filla.

En aquesta mateixa direcció, la XAS, repetint la reeixida iniciativa de l'any passat, té prevista una campanya de recollida de joguines al voltant de Nadal de la qual informarem properament.

Amb aquestes campanyes, des de la XAS, es vol fomentar la cultura de la solidaritat social i popular. ■

situa't per competir

Parcel·les en arrendament
de 4500 m² a 100.000 m²
Preus des de 22 € m² per any

Polígon de la Zona Franca
La millor ubicació industrial
i logística per a l'empresa

A Barcelona ciutat
Les millors connexions internacionals
Condicions de lloguer flexibles

el **CONSORCI**
barcelona ZONA FRANCA

entitat formada per:

LA FRASE Carles Francino Murgades (Barcelona, 1958), periodista, actualment conductor del programa *La ventana*, de la Cadena SER.

“Ens volen canviar el ‘penso, per tant existeixo’, per ‘l’ existeix, però no pensis’, i crec sincerament que no ho hauríem d’acceptar.”

GUARDÓ

Premi Francesc Candel al CITE

El passat 26 d'octubre al Centre Cívic Pati Llimona, de Barcelona, el Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO va rebre un dels cinc Premis Candel, de la Fundació Carulla, que reconeixen les bones pràctiques en l'àmbit de la integració dels ciutadans catalans d'origen immigrant. Concretament, el CITE va rebre el reconeixement —dotat amb 3.000 euros— pel projecte “Desmantant prejudicis”, contra els rumors i clixés sobre la immigració, especialment en l'àmbit laboral. El jurat reconeixia “un projecte que, tenint present que el prejudici és una llosa que carrega l'immigrant, però també és un vel que dificulta la visió que tenim de l'altre, treballa per posar fi als rumors i als clixés, i ho fa sensibilitzant les empreses davant de la diversitat, atacant els prejudicis en un dels àmbits més importants de la vida: l'àmbit laboral”. ■

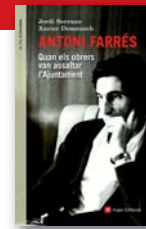
INTERNACIONAL

CCOO de Catalunya agafa la presidència dels CSIR europeus

El passat 5 de novembre el Comitè de Coordinació dels consells sindicals interregionals (CSIR) europeus va escollir per unanimitat el secretari d'Internacional, Migracions i Coordinació de CCOO de Catalunya, Ricard Bellera, com a nou president dels CSIR europeus. Aquests consells són les organitzacions sindicals que coordinen l'acció sindical als territoris fronterers. Incideixen especialment en temes com la mobilitat, la política de cohesió o la coordinació de la negociació col·lectiva. En l'actualitat existeixen prop de 45 consells sindicals interregionals a escala europea, que estan representats directament al Congrés de la CES i als seus òrgans de direcció. La presidència dels CSIR permetrà que el responsable d'Internacional de CCOO de Catalunya participi al llarg dels propers quatre anys al Comitè de Direcció i a l'Executiva de la Confederació Europea de Sindicats (CES). ■

MEMÒRIA HISTÒRICA

‘Antoni Farrés: quan els obrers van assaltar l'Ajuntament’

En un moment com l'actual, en què busquem referents ètics en la política, apareix aquest llibre: *Antoni Farrés: quan els obrers van assaltar l'Ajuntament*, que pot considerar-se el testament polític d'un dels alcaldes més carismàtics i populars de la democràcia. Després de molts anys de lluita antifranquista dins dels moviments obrers i també com a advocat laboralista de CCOO, Farrés va guanyar les primeres eleccions municipals a Sabadell. Pocs podien imaginar la transformació radical de la ciutat que, gràcies a la seva gestió, s'aconseguiria en els vint anys següents. El llibre repassa amb detall la seva activitat política durant la clandestinitat. El llibre està encapçalat per una introducció de Jordi Serrano, historiador i rector de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya, i segueix amb un text de Xavier Domènech, professor d'història de la Universitat Autònoma de Barcelona, que dóna entrada a la llarga entrevista inèdita que ell mateix va fer a Farrés l'any 2000. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

SR. MINISTRE DEL RAM... QUIN FUTUR ESPERA ALS REFUGIATS QUE, TAN GENEROSAMENT, EL GOVERN ESPANYOL HA ACCEPTAT?

PERQUÈ ES VAGIN SITUANT, ENCRETAREM LA CAMPANYA "PER NADAL, POSI UN SIRIA A TÀULA".

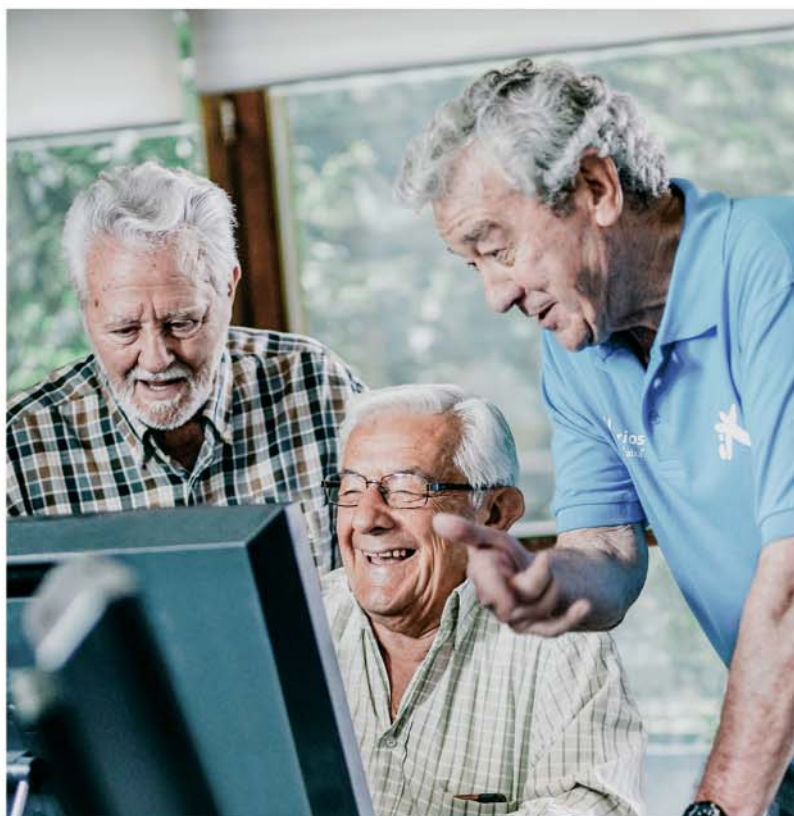
I SUPOSANT... NOMÉS SUPOSANT... QUE EL RÒTULO CRISTIA NO ELS ENGRESQUI GAIRE... QUE FARAN?

ELS PORTAREM A TOTES LES FESTES DE MOROS I CRISTIANS PERQUÈ CONEGUIN EL NOSTRE MODEL D'INTEGRACIÓ. NO FALLA MAI...

*Temps per viure.
Temps per compartir.*

100 ANYS
amb la gent gran

Des del nostre primer homenatge a la vellesa, fa 100 anys, a la Fundació Bancària "la Caixa" treballem pel benestar de la gent gran. I ho fem impartint formació, millorant la salut i fomentant el voluntariat. Perquè creiem que mesurar el temps no té sentit si no l'omplem de vida.

Gràcies

Obra Social "la Caixa"